

ISSN 2822-0102 (Print)

วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE
NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565
Vol.1 No.1 January - June 2022

วารสารวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

Vol.1 No.1 January - June 2022

ISSN 2822-0102 (Print)

วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,
NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565
Vol.1 No.1 January - June 2022

หน่วยงาน

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ วารสารราย 6 เดือน
(มกราคม - มิถุนายน)
(กรกฎาคม - ธันวาคม)

วัตถุประสงค์

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นวารสารวิชาการ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความทางวิชาการของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. เพื่อพัฒนาคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ภายในสถาบัน ให้มีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ

นโยบายการตีพิมพ์บทความ

1. บทความที่นำเสนอเพื่อขอตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความวิจัย และบทความทางวิชาการทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. บทความที่ตีพิมพ์ต้องเขียนตามรูปแบบที่วารสารกำหนดเท่านั้น
3. ผู้นิพนธ์บทความต้องไม่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือมีการตีพิมพ์ซ้ำซ้อน

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

คณะที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร.สมปอง รักษาธรรม รักษาราชการแทนอธิการบดี

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุขทร รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ แก้วอ่อน รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดำรงพันธ์ ใจห้าววีระพงศ์ รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมรักษ์ รอดเจริญ ผอ.สถาบันวิจัยและพัฒนา

ดร.วิเชียร หมั่นแท้ ผอ.สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ แก้วสีนวล อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ศรีนวลปาน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ดร.โสภณ ชุมทองโต รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ

กองบรรณาธิการภายนอกสถานศึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ศาสตราจารย์ ดร.พรณี บัวเล็ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลทิพย์ ศาสตรระจิก

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี แสงชัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรวี จิตภักดี

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

กองบรรณาธิการภายในสถานศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร หมื่นหัสต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรกฎ จำเนียร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ดร.พิชญุตม์ เพ็ญมาศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ดร.เพียงพิศ ศรีประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ดร.ศณัชชา อีระขุนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ฝ่ายอำนวยการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา การะกรณ์	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ โสมปาน	ผู้ช่วยคณบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธาวี จำเนียร	ผู้ช่วยคณบดี
ดร.โสภณ ชุมทองโต	รองคณบดี
อาจารย์จรู ถิ่นพระบาท	รองคณบดี
อาจารย์ศศิพัชร บุญขวัญ	รองคณบดี
อาจารย์นิภารัตน์ นกตรีพงศ์	ผู้ช่วยคณบดี
นางสาวจารีย์ ไก่แก้ว	นักวิชาการศึกษา
นางสาวอัญชลี ป่มไฉ่	นักวิชาการเงินและบัญชี
นายธีรวัฒน์ พูนผล	นักวิชาการศึกษา
นายศิลป์ มนต์เลี้ยง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์
นายจักรี ยงยีน	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา
นางสาวอ่อนอุมา ศรีธรรมศักดิ์	นักวิชาการศึกษา
นางสาวอาภาพร นาคสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสุนันท์ ไชยเดช	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบภาษาอังกฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณาพร แก้วแกมจันทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Dr.Mohammed Yassin Mohammed Aba Sha'ar

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

พิสูจน์อักษร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชิต จรุงสุขจิตกุล อาจารย์ประจำหลักสูตรเศรษฐศาสตร์

นางสาวกนกวรรณ เจียรรัตน์ นักวิชาการศึกษา

เลขานุการ

นางกฤตวรรณ สรภัทรนนท์ หัวหน้าสำนักงานคนบตีคณะวิทยาการจัดการ

ติดต่อกองบรรณาธิการวารสาร

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ 4 ตำบลท่าจี่ อำเภอมืองนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80280

โทรศัพท์ 0-7580-9845 โทรสาร 0-7537-7650

E-Mail : manage@nstru.ac.th

พิมพ์ที่

บริษัทกรีนโซน นคร ปรี้น จำกัด

155/2 หมู่ 4 ตำบลท่าซึก อำเภอมือง

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทรศัพท์ 086-4715236

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY) เป็นวารสารวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มุ่งหวังที่จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยครอบคลุมศาสตร์ต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การจัดการ บริหารทรัพยากรมนุษย์ การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม สื่อสารมวลชน และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหวิทยาการจัดการ

โดยวารสารในปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2565 นี้ มีบทความที่น่าสนใจจำนวน 5 บทความ เป็นประเภทบทความวิจัย โดยทุกบทความกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์ โดยแต่ละบทความได้ผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

กองบรรณาธิการ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ประจำวารสารปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (เดือนมกราคม-มิถุนายน 2565)

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข
ศาสตราจารย์ ดร.พรรณิ บัวเล็ก
รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสัจการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว
รองศาสตราจารย์ ดร.ประมาณ เทพสงเคราะห์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งระวี จิตภักดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นवलฉวี แสงชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บรรณาธิการ	ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ข
สารบัญ	ค
บทความวิจัย	
ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อากาศิรี จันท์แจ่ม และธนวิทย์ บุญสิทธิ์.....	1
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ โรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษา โรงแรมปรีนเซสพาร์ค พิชญุฒิ มณีเพ็ญมาศ.....	25
ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ณัฐพร ฉายประเสริฐ พงศ์วัช จันทบุลย์ ชัยนรินทร์ อีร์ไชยพัฒน์ และสุภัทร ศรีสว่าง.....	48
การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าพะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กัญจน์ชญา ทัดรอง อรุณ ไชยนิทย์ และโสภณ ชุมทองโค.....	70
อิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพียงพิศ ศรีประเสริฐ.....	95
ภาคผนวก	125
แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสาร	127
หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ	129
รูปแบบการเขียนบทความวิจัย	137

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ Relationship between health status and economic growth

อาภาศิริ จันท์แจ่ม¹, ธนวิทย์ บุญสิทธิ์²

Arpasiri Chanchaem¹, Thanawit Bunsit²

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ E-mail : thanawit.b@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางในการบริหารจัดการสุขภาพของแรงงานในประเทศอันเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (Multiple regression analysis) ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-sectional data) จากฐานข้อมูล UNDP ปี 2018 และฐานข้อมูล WHO ปี 2018 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 175 ประเทศทั่วโลก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความยืนยาวของชีวิต ได้แก่ ปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน อัตราการอ่านออกเขียนได้ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้ป่วยวัณโรค ได้แก่ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้ป่วย HIV ได้แก่ จำนวนแพทย์ และปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพงบประมาณด้านการศึกษาของภาครัฐ อัตราการอ่านออกเขียนได้ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากสุขอนามัยที่ไม่ดี ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ จำนวนแพทย์ จำนวนประชากร ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่ดี ร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกต้องลักษณะ และผลิตภัณฑ์มวลรวม

ภายในประเทศ ส่วนปัจจัยด้านสุขภาพที่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ได้แก่ จำนวนผู้ป่วยวัณโรค จำนวนผู้ป่วย HIV และอัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ

คำสำคัญ: ภาวะสุขภาพ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

Abstract

This article examines the relationship between health status and economic growth with the objective to study factors affecting health status and studying the relationship between health status and economic growth. Which can be a way to manage the health of workers in the country, one of the factors that will make the economy grow. The study employed multiple regression analysis for data analysis using cross-sectional data from UNDP 2018 and WHO 2018. There were in total of 175 countries used for the study. The results showed that factors influencing life expectancy were alcohol consumption per capita, literacy rate, population, and total gross domestic product. Factors influencing tuberculosis were population, and total gross domestic product. Factors influencing HIV were number of physicians, and alcohol consumption per capita. Factors influencing mortality rate attributed to household and ambient air pollution were health expenditures, education expenditures, literacy rate, and total gross domestic product. Factors influencing mortality rate attributed to unsafe water, sanitation and hygiene services were health expenditures, number of physicians, population, population using improved sanitation facilities, population using improved drinking-water sources, and total gross domestic product. For health factors affecting total gross domestic product were tuberculosis, HIV, and mortality rate attributed to household and ambient air pollution.

Keyword: health status, economic growth

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ล้วนตระหนักเป็นอย่างดีว่าทุนมนุษย์ที่มีอยู่ในประชากรแต่ละคน คือปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ปัจจัยสร้างความเจริญอื่น ๆ เช่น วัตถุดิบ เทคโนโลยี หรือ เงินทุน สามารถหาได้ในตลาดโลก แต่ประสิทธิภาพของแรงงานในแต่ละประเทศต้องสร้างขึ้นด้วยตัวเอง หากมองย้อนกลับไปศึกษาประวัติศาสตร์ทุกประเทศที่พัฒนาเจริญรุ่งเรือง มักประสบความสำเร็จในการสร้างคนที่มีคุณภาพสูงเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ทุกประเทศไม่สามารถก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพได้ หากประชาชนส่วนใหญ่ยังด้อยคุณภาพ ขาดความรู้ ไร้การศึกษา โดย Schultz ซึ่งเป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทุนมนุษย์ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้ศึกษาถึงปัจจัยการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจของประเทศเยอรมนีและประเทศญี่ปุ่น ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทั้งสองประเทศฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วคือ ปัจจัยด้านการศึกษาและปัจจัยด้านสุขภาพของประชากร เนื่องจากทั้งสองปัจจัยส่งผลให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการทำงานและใช้ชีวิตมากยิ่งขึ้น (สโรชา โสประดิษฐ์, 2559, ปรีดี บุญซื่อ, 2560)

นอกจากนี้ Perri ได้อธิบายว่า การเพิ่มคุณค่าให้กับทุนมนุษย์หรือการลงทุนในทุนมนุษย์ นอกจากจะให้ประโยชน์ต่อตัวทรัพยากรมนุษย์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานแล้วยังให้ประโยชน์ต่อ นายจ้าง สังคม และเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศ เนื่องจากการพัฒนามนุษย์สามารถเป็นกำลังสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการผลิต ซึ่งนอกจากจะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับตนเองแล้วยังสามารถเพิ่มผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและรายได้ให้แก่องค์กร รวมถึงประเทศอีกด้วย ซึ่งการพัฒนามนุษย์สามารถพัฒนาได้หลายด้านทั้งด้านการศึกษา การฝึกอบรม การดูแลรักษาสุขภาพ เพื่อนำไปสู่การเป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ ถือได้ว่าเป็นการรวมเอาคน ความรู้ ความสามารถ ทักษะเฉพาะตัว สุขภาพ และคุณค่าในตัวบุคคลเอาไว้ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้ (สโรชา โสประดิษฐ์, 2559)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าทรัพยากรมนุษย์จึงถือเป็นศูนย์กลางของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการที่ประเทศจะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

อย่างยั่งยืนได้นั้นจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในประเทศ ซึ่งมีมิติด้านสุขภาพถือเป็นอีกหนึ่งมิติที่สำคัญ เนื่องจากถ้าคนในประเทศมีสุขภาพที่ดีขึ้น มีชีวิตยืนยาวมากขึ้น ทำงานได้ยาวนานและมีประสิทธิภาพมากขึ้น คนเหล่านั้นย่อมกลายเป็นฐานแรงงานที่มีศักยภาพและเป็นกำลังสำคัญในการผลิตของประเทศมากขึ้นส่งผลให้ประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้จากประเทศที่มีความยืนยาวของชีวิตสูง เช่น ประเทศนอร์เวย์มีความยืนยาวของชีวิตอยู่ที่ 82.3 ปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 342 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ประเทศชูดานใต้มีความยืนยาวของชีวิตเพียง 53.2 ปี และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 19 พันล้านดอลลาร์สหรัฐเท่านั้น (UNDP, 2018) บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรทางด้านสุขภาพและศึกษาอิทธิพลของสุขภาพต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการและวางแผนอันจะก่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะสุขภาพต่อการเจริญเติบโตของประเทศ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย Mustafaa, Rizovb, Kernohan (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การเติบโต การพัฒนามนุษย์และการค้า: ประสบการณ์แบบเอเชีย จากผลการศึกษา พบว่า ความยืนยาวของชีวิตมีความสัมพันธ์สองทิศทางกับ GDP ที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Linden, Ray (2017) ที่ศึกษาเรื่อง วิธีการแก้ปัญหาความลำเอียงในการรวมตัวเพื่อสุขภาพและรายได้: อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกและ GDP ต่อคนใน 148 ประเทศ, 1970 – 2015 นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Kunze (2014) ที่ศึกษาเรื่องอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกและการเติบโตทางเศรษฐกิจ งานวิจัยของ Albarrán (2018) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสุขภาพและเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 1900 ผลการศึกษาของทั้ง 2 งานวิจัย พบว่า ว่าอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

การศึกษาเรื่องความเสียหายสำหรับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์: การวิเคราะห์แบบรวมของข้อมูลผู้เข้าร่วมแต่ละราย 599,912 คนในการศึกษา 83 ครั้ง ของ Wood et al. (2018) มีผลการศึกษาที่ชี้ว่าปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ ผลต่อความยืนยาวของชีวิตในทิศทางตรงกันข้าม นอกจากนี้จากการศึกษาของ Gilbert et al. (2018) พบว่า อัตราการอ่านออกเขียนได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความยืนยาวของชีวิตในทิศทางเดียวกัน

Spiteri, Brockdorff (2019) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจและผลลัพธ์ ด้านสุขภาพ: หลักฐานการเสียชีวิตจากโรคหัวใจและหลอดเลือดในยุโรป ผลการศึกษาพบว่า อัตราการตายและ GDP ต่อหัวมีความสัมพันธ์แบบ inverted – U และจากงานวิจัยของ Weil (2014) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า สุขภาพที่ดีส่งผลให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตและเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตส่งผลให้คนในประเทศสุขภาพดีขึ้นเช่นกัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

1.1 ความหมายของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) หมายถึง การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ในประเทศที่แท้จริงเฉลี่ยโดยมีการปรับมูลค่าในราคาประจำปีให้เป็นมูลค่าที่แท้จริงก่อน เพื่อจัดผลของการเปลี่ยนแปลงของราคาประจำปีต่าง ๆ การเพิ่มขึ้นของมูลค่าที่แท้จริงจึงแสดงถึง การเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิต โดยจะต้องสูงขึ้นเป็นระยะเวลายาวนาน (Long Term Growth) ซึ่งอาจจะวัดอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่แท้จริงเฉลี่ยหรือรายได้ที่แท้จริงเฉลี่ย ในแต่ละช่วงเวลา หรืออัตราการขยายตัวในช่วงเวลาหนึ่งได้ (สโรชา โสประดิษฐ์, 2559)

1.2 แบบจำลองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ Solow (The Solow growth model)

แบบจำลองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ Solow มีจุดกำเนิดจากการเสนอ แบบจำลองของ Robert M. Solow และ Trevor Swan ในปี ค.ศ. 1956 โดยใช้แนวคิดเรื่องสมการ การผลิตที่มีผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (Constant

returns to scale) ผลตอบแทนต่อการใช้จ่าย การผลิตมีลักษณะลดน้อยถอยลง (Diminishing returns) และใช้จ่ายการผลิตสามารถทดแทนกันได้อย่างต่อเนื่องตามสมมติฐานของนักเศรษฐศาสตร์สำนักนีโอคลาสสิกในแบบจำลองนี้ Solow แสดงให้เห็นว่าการเจริญเติบโตในทุน แรงงาน และความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีส่งผลอย่างไรต่อผลผลิต การศึกษาของ Robert M. Solow พบว่า ใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นผลทำให้เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปจะเป็นปัจจัยสำคัญ ที่มีผลต่อปริมาณ ผลผลิตหรือความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นมีหลายปัจจัย เช่น ใช้จ่ายด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยของแรงงาน ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งในฟังก์ชันการผลิตแบบ Cobb-Douglas ดังนี้

$$Y = AK^\alpha L^\beta$$

โดยที่ Y คือ ปริมาณผลผลิตรวม K คือ ปริมาณปัจจัยทุน L คือ ปริมาณปัจจัยแรงงาน A คือ ระดับปัจจัยทางเทคโนโลยี (ค่าคงที่) α คือ ความยืดหยุ่นของผลผลิตต่อปัจจัยทุน และ β คือ ความยืดหยุ่น ของผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานแบบจำลองของ Solow มีข้อสมมติว่า $\alpha + \beta = 1$ แสดงว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้นจะเท่ากับประสิทธิภาพหน่วยสุดท้าย (Marginal productivity) ของปัจจัยการผลิตคูณด้วยปริมาณที่เพิ่มขึ้นของปัจจัยเหล่านั้น ดังนั้น ฟังก์ชันการผลิตจะเป็นแบบคงที่ (Constant returns to scale) คือ การเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิตทั้งสองชนิดในอัตราร้อยละ 1 ก็จะทำให้ผลผลิตเพิ่มร้อยละ 1 เช่นกัน สมการนี้จะแสดงถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงในปริมาณกับประสิทธิภาพในการผลิตของทุนและการเปลี่ยนแปลงในปริมาณกับประสิทธิภาพในการผลิตของแรงงาน โดยถ้าแรงงานได้รับการศึกษาจะทำให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น อีกทั้งถ้ามีสุขภาพอนามัยที่ดีแล้ว ย่อมทำให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นและทำให้ผลิตผลเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

ในแบบจำลองของ Solow ได้สมมติว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตจะคงที่ แต่ในความเป็นจริงแล้วการเจริญเติบโตของผลผลิตอาจไม่คงที่ นักเศรษฐศาสตร์จึงได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตภายใต้กรอบทฤษฎีของ Solow และเรียกทฤษฎีนี้ว่า การเจริญเติบโตใหม่ (New growth theory) โดยมี

หลักการ 2 ประการ คือเน้นบทบาท ของทุนมนุษย์โดยนักเศรษฐศาสตร์ ได้ให้ความหมายทุนมนุษย์และการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กัน 2 ลักษณะคือ เมื่อเศรษฐศาสตร์กำลังเจริญเติบโต เป็นไปได้ที่ประเทศจะลงทุนในมนุษย์มากขึ้น โดยการเพิ่มการศึกษาและแรงงานที่มี สุขอนามัยดีมีความชำนาญสูงขึ้นจะทำให้ประสิทธิผลเพิ่มขึ้นและเน้นความสำคัญของนวัตกรรมเชิงเทคโนโลยี การส่งเสริมการลงทุนวิจัยและการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์โดยอยู่ในรูปโครงการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นแหล่งกำเนิดสำคัญของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (ธิดาภรณ์ แดงสีอ่อน, 2553, สโรชา โสประดิษฐ์, 2559)

1.3 แบบจำลองการเจริญเติบโตจากภายใน (Endogenous Growth Model)

แบบจำลองการเจริญเติบโตจากภายในมีจุดมุ่งหมายที่จะอธิบายความแตกต่างของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในโลกโดยคุณสมบัติหลักของแบบจำลองการเจริญเติบโตจากภายในคือ การลดน้อยถอยลงของทุน (Diminishing returns to capital) เน้นการผลิตที่มีทุนมนุษย์ (Human capital)

แบบจำลองการเจริญเติบโตจากภายใน (Endogenous growth model) ใช้ปัจจัยทุนในความหมายกว้างซึ่งประกอบด้วยทุนกายภาพ (Physical Capital) และทุนมนุษย์ (Human Capital) นอกจากนี้การกำหนดให้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีขึ้นอยู่กับความคิดค้นความคิดใหม่ เป็นอีกทางที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาการลดน้อยถอยลงของทุนในระยะยาวด้วย แบบจำลองนี้มีข้อสมมติคือ เทคโนโลยีเข้าถึงได้ง่ายและทุกหน่วยธุรกิจสามารถเข้าถึงได้และข้อสมมติกำหนดให้มีปัจจัยการผลิต 2 ชนิด คือ ทุนและแรงงาน

แบบจำลองการเจริญเติบโตจากภายในเห็นว่า เมื่อมีการลงทุนในมนุษย์มากขึ้นจะส่งผลกระทบต่อสังคมในทางที่เป็นประโยชน์ โดยทำให้ประชากรและแรงงานในสังคมส่วนรวมสามารถพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตให้สูงมากขึ้น และสามารถผลิตสินค้าและบริการได้มากขึ้นแม้ภาวะที่มีทรัพยากรจำกัด ทฤษฎีการเจริญเติบโตจากภายในยังเชื่อว่าผลกระทบต่อสังคมที่เป็นประโยชน์จะยังคงมีสูงมากทำให้ประเทศที่มีการลงทุนในทุนมนุษย์สูงจะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนอย่างไม่มีวันสิ้นสุด

ดังนั้น ทฤษฎีการเจริญเติบโตจากภายใน เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจจะเจริญเติบโตอย่างเข้มแข็งในระยะยาวได้นั้น ต้องให้ความสำคัญกับการลงทุนในทุนกายภาพและทุนมนุษย์ควบคู่กันไปจึงจะทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (สโรชา โสประดิษฐ์, 2559)

2. ทุนมนุษย์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Human capital and economic growth)

Becker ได้นิยามความหมายของทุนมนุษย์ในเชิงเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า ทุนมนุษย์เปรียบเป็นวิธีทางกายภาพของผลิตผล (Physical means of production) ซึ่งเพิ่มเติมจากนิยามเดิม ที่ให้ไว้ในปี ค.ศ. 1961 ว่าทุนมนุษย์เปรียบได้กับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคตและเป็นทรัพยากรที่มีอยู่ในมนุษย์ซึ่งคงอยู่ตลอดไป ทั้งนี้ทุนมนุษย์ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ มนุษย์ต้องได้รับการดูแลและพัฒนาความสามารถให้คงที่หรือเพิ่มมากขึ้นโดยการลงทุน ทางด้าน การศึกษา สุขภาพ การอบรม ข้อมูลข่าวสาร และการเปลี่ยนแปลงด้านแรงงาน ซึ่งเรียกการพัฒนานี้ว่า การลงทุนในทุนมนุษย์

Perri ได้อธิบายว่า การลงทุนในทุนมนุษย์นอกจากจะให้ประโยชน์ต่อตัวทรัพยากรมนุษย์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานแล้วยังให้ประโยชน์ต่อนายจ้าง สังคม และเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศอีกด้วย เนื่องจากการพัฒนา มนุษย์สามารถเป็นกำลังสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการผลิต ซึ่งนอกจากจะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับตนเองแล้วยังสามารถเพิ่มผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและรายได้ให้แก่องค์กร รวมถึงประเทศอีกด้วยซึ่งการพัฒนา มนุษย์ ทั้งด้านการศึกษา การฝึกอบรม การดูแลรักษาสุขภาพ เพื่อนำไปสู่การเป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ ถือได้ว่าเป็น การรวมเอาคน ความรู้ ความสามารถ ทักษะเฉพาะตัว สุขภาพ และคุณค่าในตัวบุคคล เอาไว้ ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้ (สโรชา โสประดิษฐ์, 2559)

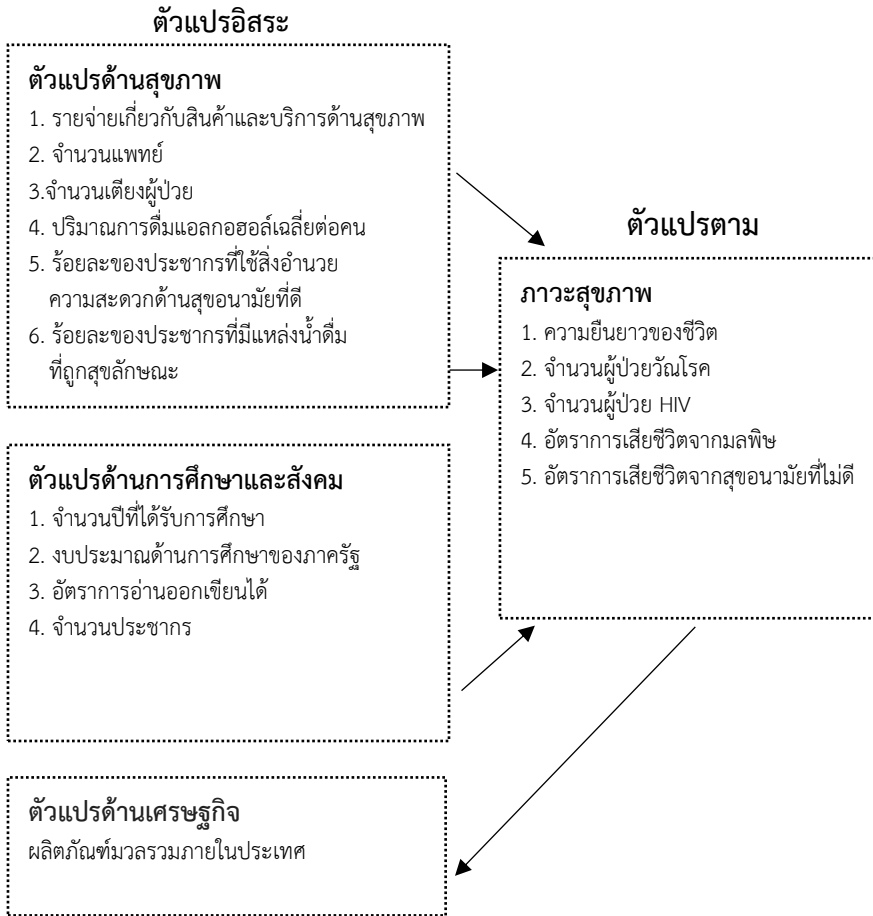
3. บทบาทของตัวแปรด้านสุขภาพ

ภาวะสุขภาพของบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งนี้ขึ้นกับตัวบุคคล ความรู้ สภาวะภูมิศาสตร์ หรือสภาพแวดล้อม ความหมายของ ภาวะสุขภาพเมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความของคำว่าสุขภาพตามพระราชบัญญัติ

สุขภาพแห่งชาติ หมายถึงภาวะของมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ที่ปราศจากโรคและหรือความพิการ มีความสมบูรณ์ทางจิต โดยมีสุขภาพจิตที่ดี มีความสมบูรณ์ทางปัญญา และความสมบูรณ์ทางสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นและสภาพแวดล้อม รวมถึงสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งภาวะสมบูรณ์ทั้ง 4 ด้าน ต้องมีการเชื่อมโยงกันอย่างสมดุล ดังนั้น ภาวะสุขภาพมีความสำคัญบุคคลที่มีภาวะสุขภาพกาย จิตใจ จิตสังคมและจิตวิญญาณดี จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มณี อากานันท์กุล, พรรณวดี พุฒวัฒน์, จริยา วิทยะศุภร, 2554)

สุขภาพจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์เนื่องจากถ้าคนในประเทศมีสุขภาพที่ดีขึ้น ชีวิตยืนยาวมากขึ้นและสามารถทำงานได้ยาวนานมากขึ้นคนเหล่านั้นย่อมกลายเป็นฐานแรงงานที่มีศักยภาพและบ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการผลิตของแรงงาน ส่งผลให้ประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้นด้วย ดังนั้น จึงสามารถวัดได้ว่าประเทศใดเป็นประเทศกำลังพัฒนาหรือประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งดูจากสาธารณสุขและสุขภาพของคนในประเทศอาจพิจารณาได้หลายทาง เช่น ประชากรในประเทศกำลังพัฒนามีระดับมาตรฐานการครองชีพต่ำและมีความล้ำหลังประการหนึ่งก็คือ การบริโภคอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ความยืนยาวของชีวิตในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่จึงต่ำกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกจากนั้นประเทศกำลังพัฒนามักมีค่าใช้จ่ายของรัฐบาลด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยต่อบุคคลน้อยมากรวมกันข้ามกับประเทศพัฒนาแล้วที่มีค่าใช้จ่ายของรัฐบาลทางด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยต่อบุคคลในประเทศสูง

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะสุขภาพกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน ใช้ข้อมูลที่เป็นภาคตัดขวาง 175 ประเทศทั่วโลกของปี พ.ศ. 2560 ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้แบบจำลองดังนี้

แบบจำลองที่ 1

$$\text{LnLE} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_1\text{HE} + \text{Ln}\beta_2\text{NPHY} + \text{Ln}\beta_3\text{HB} + \text{Ln}\beta_4\text{POP} + \text{Ln}\beta_5\text{MYS} \\ + \text{Ln}\beta_6\text{EE} + \text{Ln}\beta_7\text{LR} + \text{Ln}\beta_8\text{ACC} + \text{Ln}\beta_9\text{ISF} + \text{Ln}\beta_{10}\text{IWA} + \text{Ln}\beta_{11}\text{TGDP}$$

แบบจำลองที่ 2

$$\text{LnTB} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_1\text{HE} + \text{Ln}\beta_2\text{NPHY} + \text{Ln}\beta_3\text{HB} + \text{Ln}\beta_4\text{POP} + \text{Ln}\beta_5\text{MYS} \\ + \text{Ln}\beta_6\text{EE} + \text{Ln}\beta_7\text{LR} + \text{Ln}\beta_8\text{ACC} + \text{Ln}\beta_9\text{ISF} + \text{Ln}\beta_{10}\text{IWA} + \text{Ln}\beta_{11}\text{TGDP}$$

แบบจำลองที่ 3

$$\text{LnHIV} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_1\text{HE} + \text{Ln}\beta_2\text{NPHY} + \text{Ln}\beta_3\text{HB} + \text{Ln}\beta_4\text{POP} + \text{Ln}\beta_5\text{MYS} \\ + \text{Ln}\beta_6\text{EE} + \text{Ln}\beta_7\text{LR} + \text{Ln}\beta_8\text{ACC} + \text{Ln}\beta_9\text{ISF} + \text{Ln}\beta_{10}\text{IWA} + \text{Ln}\beta_{11}\text{TGDP}$$

แบบจำลองที่ 4

$$\text{LnMP} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_1\text{HE} + \text{Ln}\beta_2\text{NPHY} + \text{Ln}\beta_3\text{HB} + \text{Ln}\beta_4\text{POP} + \text{Ln}\beta_5\text{MYS} \\ + \text{Ln}\beta_6\text{EE} + \text{Ln}\beta_7\text{LR} + \text{Ln}\beta_8\text{ACC} + \text{Ln}\beta_9\text{ISF} + \text{Ln}\beta_{10}\text{IWA} + \text{Ln}\beta_{11}\text{TGDP}$$

แบบจำลองที่ 5

$$\text{LnMP} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_1\text{HE} + \text{Ln}\beta_2\text{NPHY} + \text{Ln}\beta_3\text{HB} + \text{Ln}\beta_4\text{POP} + \text{Ln}\beta_5\text{MYS} \\ + \text{Ln}\beta_6\text{EE} + \text{Ln}\beta_7\text{LR} + \text{Ln}\beta_8\text{ACC} + \text{Ln}\beta_9\text{ISF} + \text{Ln}\beta_{10}\text{IWA} + \text{Ln}\beta_{11}\text{TGDP}$$

แบบจำลองที่ 6

$$\text{LnTGDP} = \beta_0 + \beta_{12}\text{LE} + \beta_{13}\text{TB} + \beta_{14}\text{HIV} + \beta_{15}\text{MP} + \beta_{16}\text{MUH} \\ \text{TGDP} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_{12}\text{LE} + \text{Ln}\beta_{13}\text{TB} + \text{Ln}\beta_{14}\text{HIV} + \text{Ln}\beta_{15}\text{MP} + \text{Ln}\beta_{16}\text{MUH} \\ \text{LnTGDP} = \text{Ln}\beta_0 + \text{Ln}\beta_{12}\text{LE} + \text{Ln}\beta_{13}\text{TB} + \text{Ln}\beta_{14}\text{HIV} + \text{Ln}\beta_{15}\text{MP} + \text{Ln}\beta_{16}\text{MUH}$$

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพ

ตัวแปร	ความยืนยาวของชีวิต		จำนวนผู้ป่วยวัณโรค		จำนวนผู้ป่วย HIV	
	Log-log model		Log-log model		Log-log model	
	β (t)	Robust S.E.	β (t)	Robust S.E.	β (t)	Robust S.E.
HEXP	0.0316778 (1.38)	0.0229767	-0.6749626 (-2.00)	0.3376465	-0.0813483 (-0.20)	0.4015744
PHY	0.0119727 (1.23)	0.0097584	-0.1527431 (-1.05)	0.145437	-0.6823696*** (-4.08)	0.1670574
HB	0.0097114 (0.70)	0.0138839	0.2805756 (1.50)	0.1865252	-0.1175449 (-0.70)	0.1675831
ACL	-0.0156926** (-2.14)	0.00732	0.0624554 (0.43)	0.1440699	0.5107364*** (4.29)	0.1189339
MS	-0.0583121 (-1.59)	0.0367291	-0.1992696 (-0.29)	0.6842162	0.2227306 (0.30)	0.7396935
EED	0.0129191 (0.67)	0.0191876	-0.3737474 (-1.25)	0.2987987	0.6238896 (1.79)	0.3491427
LR	0.1207563*** (2.31)	0.0522718	0.3735884 (0.61)	0.6136762	0.6903226 (0.97)	0.7110764
POP	-0.03326*** (-3.40)	0.0097894	0.6107479*** (3.36)	0.1819642	0.2108443 (1.18)	0.1787871
ISF	0.0251092 (1.06)	0.0236703	-0.3257094 (-0.90)	0.363719	0.2244979 (0.61)	0.3704396
IWA	0.0149208 (0.32)	0.0472645	0.5027565 (0.67)	0.7511926	-0.4673183 (-0.52)	0.8944277
TGDP	0.0341701*** (3.06)	0.0111518	-0.4457208** (-2.12)	0.2104736	-0.1554274 (-0.76)	0.20454554
R ²	0.8045		0.4974		0.6409	
F	25.25		7.70		16.12	
Prob>F	0.0000		0.0000		0.0000	
Obs	78		78		68	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ		อัตราการเสียชีวิตจากสุขอนามัยที่ไม่ดี	
	Log-log model		Log-log model	
	β (t)	Robust S.E.	β (t)	Robust S.E.
HEXP	-0.5898013*** (-3.58)	0.1646451	-0.8695357*** (-2.84)	0.305884
PHY	-0.0451491 (-0.64)	0.0710859	-0.4209749*** (-2.98)	0.1410316
HB	0.0065566 (0.10)	0.0643479	-0.1503583 (-0.91)	0.1656492
ACL	0.0437663 (0.77)	0.0567464	0.0860337 (0.79)	0.1088547
MS	0.4007602 (1.78)	0.2255355	-0.7818435 (-1.96)	0.3992338
EED	-0.2992034** (-2.55)	0.1171814	-0.2334213 (-0.80)	0.2908728
LR	-0.7664616*** (-3.06)	0.2506088	0.3922914 (0.87)	0.4494283
POP	0.5576734*** (5.80)	0.0961477	1.091618*** (7.05)	0.1548788
ISF	-0.0725935 (-0.45)	0.1621187	-0.6033877** (-2.39)	0.2523355
IWA	0.06589123 (1.69)	0.3897646	1.52882** (2.42)	0.6321009
TGDP	-0.5566094*** (-5.61)	0.0992447	-0.8969977*** (-5.17)	0.1736631
R ²	0.8074		0.9019	
F	29.02		81.88	
Prob > F	0.0000		0.0000	
Obs	78		78	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากการศึกษาพบว่า มีทั้งปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความยืนยาวของชีวิตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความยืนยาวของชีวิตโดยได้ทำการวิเคราะห์โดยตัวแปรตามและตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกว่า Log-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 11 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.80 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามคือความยืนยาวของชีวิตได้ร้อยละ 80 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 20 โดยมีค่า F เท่ากับ 25.25 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ จำนวนแพทย์ จำนวนเตียง จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาของภาครัฐ ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่ดี และร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกสุขลักษณะ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ การดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน และอัตราการอ่านออกเขียนได้ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลให้ความยืนยาวของชีวิตเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ -0.0156926, 0.1207563, -0.0332662 และ 0.0341701 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า มีทั้งปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้ป่วยวัณโรคได้ทำการวิเคราะห์โดยให้ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกว่า Log-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 11 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.50 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 50 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 50 โดยมีค่า F เท่ากับ 7.70 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.1, 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ จำนวนแพทย์

จำนวนเตียง การดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา งบประมาณด้านการศึกษาของภาครัฐ อัตราการอ่านออกเขียนได้ ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่ดี และร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกละเลยลักษณะ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวนประชากร ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้จำนวนผู้ป่วยวัณโรคเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ -0.4457208 และ 0.6107479 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า มีทั้งปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนผู้ป่วย HIV ได้ทำการวิเคราะห์โดยให้ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกว่า Log-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 11 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.64 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 64 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 36 โดยมีค่า F เท่ากับ 16.12 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ จำนวนเตียง จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา งบประมาณด้านการศึกษาของภาครัฐ อัตราการอ่านออกเขียนได้จำนวนประชากรร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่ดี ร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกละเลยลักษณะ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนแพทย์ และการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้จำนวนผู้ป่วย HIV เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ -0.6823696 และ 0.5107364 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า มีทั้งปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการเสียชีวิตจากมลพิษได้ทำการวิเคราะห์โดยให้ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกว่า Log-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 11 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปร

ตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.81 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 81 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 19 โดยมีค่า F เท่ากับ 29.02 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนแพทย์ จำนวนเตียง การดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้าน และร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกต้องลักษณะสุขอนามัยที่ดี ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ งบประมาณด้านการศึกษาของภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ อัตราการอ่านออกเขียนได้ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ -0.2992034, -0.5898013, -0.7664616, 0.5576734 และ -0.5566094 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า มีทั้งปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการเสียชีวิตจากสุขอนามัยที่ไม่ดี ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์โดยให้ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกว่า Log-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 11 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.90 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 90 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 10 โดยมีค่า F เท่ากับ 81.88 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนเตียง การดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน จำนวนปีที่ได้รับการศึกษางบประมาณด้านการศึกษาของภาครัฐ อัตราการอ่านออกเขียนได้ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่ดี ร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกต้องลักษณะ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ จำนวนแพทย์ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้อัตราการเสียชีวิตจากสูขอนามัยที่ไม่ดีเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ -0.6033877, 1.52882, -0.8695357, -0.4209749, 1.091618 และ -0.8969977 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตัวแปร	Log-lin model		Lin-log model		Log-log model	
	β (t)	Robust S.E.	β (t)	Robust S.E.	β (t)	Robust S.E.
LE	0.1377705*** (2.64)	0.0521191	111.1066 (0.38)	289.7611	2.975037 (1.07)	2.792652
TB	0.0037788*** (3.19)	0.0011847	91.16016*** (3.54)	25.78281	0.6259652*** (4.61)	0.1357578
HIV	-0.0511955 (-1.80)	0.0283941	-58.42138*** (-3.08)	18.93899	-0.4077952*** (-3.46)	0.1177307
MP	0.0003732 (0.10)	0.0035872	-178.4372*** (-3.45)	51.67427	-1.178568*** (-3.70)	0.3184487
MUH	0.0052976 (0.50)	0.0104958	16.74117 (1.13)	14.79593	0.1471052 (1.31)	0.1119738
R-square	0.2642		0.2630		0.3530	
F	9.56		7.46		14.41	
Prob > F	0.0000		0.0000		0.0000	
Obs	112		112		112	

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากการศึกษาพบว่า มีทั้งปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองที่ 1 ให้ตัวแปรตามอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ หรือเรียกว่า Log-lin model ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 5 ตัว จากตารางจะเห็นว่า มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองมีค่า R-squared เท่ากับ

0.26 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 26 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 74 โดยมีค่า F เท่ากับ 9.56 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ประกอบด้วย จำนวนผู้ป่วย HIV อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดี ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประกอบด้วย ความยืนยาวของชีวิตและจำนวนผู้ป่วยวัณโรค ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ -0.0511955, 0.1377705 และ 0.0037788 ตามลำดับ

ในแบบจำลองที่ 2 ตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกแบบจำลองนี้ว่า Lin-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 5 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.26 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 26 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 74 โดยมีค่า F เท่ากับ 7.46 แสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามประกอบด้วย ความยืนยาวของชีวิตอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดี ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนผู้ป่วยวัณโรค จำนวนผู้ป่วย HIV และอัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ 91.16016, -58.42138 และ -178.4372 ตามลำดับ

แบบจำลองที่ 3 ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระอยู่ในรูปของ log ธรรมชาติ เรียกว่า Log-log model โดยมีตัวแปรอิสระ 5 ตัว มีค่า Prob > F น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่ามีค่า R-squared เท่ากับ 0.35 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 35 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 65 โดยมีค่า F เท่ากับ 14.41 แสดงว่าสามารถอธิบาย

การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 จากแบบจำลองสามารถอธิบายผลการศึกษาได้เช่นเดียวกับแบบจำลองที่ 2 ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ประกอบด้วย ความยั่งยืนยาวของชีวิตอัตราการเสียชีวิตจากสุขอนามัยที่ไม่ดี ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนผู้ป่วยวัณโรค จำนวนผู้ป่วย HIV และอัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ ณ รัศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ 0.6259652, -0.4077952 และ -1.178568 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถอธิบายถึงเหตุผลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพได้ว่า

1. ปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความยั่งยืนยาวของชีวิตในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจาก การดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดความเสียหายต่าง ๆ เช่น โรคหลอดเลือดสมอง โรคตับแข็ง โรคมะเร็งตับ ทำให้ความยั่งยืนยาวของชีวิตลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wood et al. แต่ปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคนมีผลต่อจำนวนผู้ป่วย HIV ในทิศทางเดียวกันเนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติ ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการรับและแพร่เชื้อ HIV มากขึ้น เพิ่มความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ส่งผลให้จำนวนผู้ป่วย HIV เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shuper et al. (2010)

2. อัตราการอ่านออกเขียนได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความยั่งยืนยาวของชีวิตในทิศทางเดียวกัน แต่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากมลพิษในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากคนที่มีอัตราการอ่านออกเขียนได้สูง ส่วนใหญ่จะมีรายได้สูงและเพียงพอ และมีความรู้ที่จะดูแลสุขภาพและหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงที่อาจส่งผลเสียต่อสุขภาพได้ ส่งผลให้อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษลดลง มีความยั่งยืนยาวของชีวิตเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gilbert et al.

3. จำนวนประชากร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความยั่งยืนยาวของชีวิตในทิศทางตรงกันข้าม แต่มีผลต่อจำนวนผู้ป่วยวัณโรค อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสุขอนามัยที่ไม่ดีในทิศทางเดียวกัน เนื่องจาก เมื่อมีประชากรเพิ่ม

มากขึ้นทำให้มีการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของมนุษย์ เกิดความแออัด ส่งผลให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้ความยั่งยืนยาวของชีวิตลดลง จากแนวคิดของ Kahn, Yardley และทำให้จำนวนผู้ป่วยวัณโรค อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีเพิ่มขึ้น

4. ผลผลิตภณฑัฒรวมภายในประเทศ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความยั่งยืนยาวของชีวิตในทิศทางเดียวกันเพราะเมื่อเศรษฐกิจในประเทศดีขึ้นจะทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดี มีเงินในการดูแลสุขภาพ ส่งผลให้ความยั่งยืนยาวของชีวิตเพิ่มขึ้น แต่ผลผลิตภณฑัฒรวมภายในประเทศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนผู้ป่วยวัณโรค จำนวนผู้ป่วย HIV อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากเมื่อผลผลิตภณฑัฒรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น แสดงว่าเศรษฐกิจดีขึ้น ประชาชนมีรายได้ทำให้สามารถดูแลสุขภาพและเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้มากขึ้นส่งผลให้ จำนวนผู้ป่วยวัณโรค จำนวนผู้ป่วย HIV อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีลดลง

5. จำนวนแพทย์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้ป่วย HIV และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากเมื่อมีบุคลากรเพิ่มขึ้นจะทำให้สามารถดูแล รักษาผู้ป่วยได้ทั่วถึง ส่งผลให้สามารถลดจำนวนผู้ป่วย HIV และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีลงได้

6. รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีลดลง เนื่องจากเมื่อมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นแสดงว่ามีการซื้อสินค้าและบริการเพื่อดูแล รักษาสุขภาพและป้องกันโรคทำให้ อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ และอัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีลดลง

7. งบประมาณด้านการศึกษารัฐเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากมลพิษในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากเมื่องบประมาณด้านการศึกษาเพิ่มขึ้นจะทำให้ประชาชนมีความรู้ สามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันอันตรายจากมลพิษ จึงทำให้อัตราการเสียชีวิตจากมลพิษลดลง

8. ร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกสุขลักษณะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากสูxonามัยที่ไม่ดีในทิศทางเดียวกันเนื่องจากแหล่งน้ำดื่ม

ที่ถูกละเลยลักษณะยังมีไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอส่งผลให้อัตราการเสียชีวิตจากสูขอนามัยที่ไม่ดีเพิ่มขึ้น

9. ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสูขอนามัยที่ดีเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากสูขอนามัยที่ไม่ดีในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากเมื่อประชากรได้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ถูกละเลยลักษณะมากขึ้น จะลดโอกาสการเจ็บป่วยทำให้อัตราการเสียชีวิตจากสูขอนามัยที่ไม่ดี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความยืนยาวของชีวิต ได้แก่ ปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน อัตราการอ่านออกเขียนได้ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศทั้งหมด ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้ป่วยวัณโรค ได้แก่ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศทั้งหมด ปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนผู้ป่วย HIV ได้แก่ จำนวนแพทย์ และปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อคน ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ งบประมาณด้านการศึกษาของภาครัฐ อัตราการอ่านออกเขียนได้ จำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเสียชีวิตจากสูขอนามัยที่ไม่ดี ได้แก่ รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการด้านสุขภาพ จำนวนแพทย์ จำนวนประชากร ร้อยละของประชากรที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสูขอนามัยที่ดี ร้อยละของประชากรที่มีแหล่งน้ำดื่มที่ถูกละเลยลักษณะ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศทั้งหมด ส่วนปัจจัยด้านสุขภาพที่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ได้แก่ จำนวนผู้ป่วยวัณโรค จำนวนผู้ป่วย HIV และอัตราการเสียชีวิตจากมลพิษ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการสุขภาพของประชาชนในประเทศซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตตามไปด้วย โดยมีแนวทางส่งเสริมหรือควบคุม ดังนี้

1. รัฐบาลควรให้ความสำคัญด้านการศึกษา เช่น เพิ่มงบประมาณด้านการศึกษา ส่งเสริมให้เด็กด้อยโอกาสได้เรียนหนังสือมากขึ้น
2. รัฐบาลควรผลักดันและอุดหนุนให้มีการเรียนคณะแพทยศาสตร์มากขึ้น เพื่อให้มีจำนวนหมอเพียงพอต่อความต้องการ

3. ควรมีการส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย เช่น รณรงค์ให้ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร อบรมวิธีการกำจัดของเสียที่ถูกต้อง ประชาสัมพันธ์วิธีป้องกันโรคติดต่อ
4. รัฐบาลควรควบคุมปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์และบังคับใช้กฎหมายห้ามจำหน่ายสุราแก่เยาวชนอย่างเข้มงวด
5. รัฐบาลควรจัดหาแหล่งน้ำที่สะอาดและเพียงพอให้กับชนบทเพื่อลดการเจ็บป่วยและอัตราการเสียชีวิตจากมลพิษทางน้ำ
6. รัฐบาล เอกชนและประชาชนควรร่วมมือกันป้องกันและแก้ปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สิน

บรรณานุกรม

- ธิดาภรณ์ แดงสีอ่อน. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรมนุษย์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hum_Res_Econ/Tidaporn_D.pdf.
- ปรีดี บุญชื่อ. (2560). การศึกษาเพื่อความมั่งคั่งของประเทศ แบบอย่างของเยอรมนีและญี่ปุ่น. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://thaipublica.org/2017/07/pridi56/>. (วันที่ค้นคว้า 10 กุมภาพันธ์ 2562).
- มณี อากานันท์กุล, พรรณวดี พุฒวัฒน์, จริญญา วิริยะศุกร. (2554). ภาวะสุขภาพและการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.tcithaijo.org/index.php/TJONC/article/download/2741/2442/>. (วันที่ค้นคว้า 20 มีนาคม 2562).
- สโรชา โสประดิษฐ์. (2559). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hum_Res_Econ/Tidaporn_D.pdf. (วันที่ค้นคว้า 10 กุมภาพันธ์ 2562).
- Albarrán, Daniel Gallardo. (2018). Health and economic development since 1900 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1570677X18301242> (วันที่ค้นคว้า 12 กุมภาพันธ์ 2562).

- Gilbert, Lisa; Teravainen, Anne; Clark, Christina; Shaw, Sophia. (2018). Literacy and life expectancy. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.literacytrust.org>. (วันที่ค้นคว้า 22 กุมภาพันธ์ 2562).
- Kunze, Lars. (2014). Life expectancy and economic growth. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0164070414000032> (วันที่ค้นคว้า 12 กุมภาพันธ์ 2562).
- Linden, Mikael; Ray, Devdatta. (2017). Aggregation bias-correcting approach to the health-income relationship: Life expectancy and GDP per capita in 148 countries, 1970-2010. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0264999316307933> (วันที่ค้นคว้า 10 กุมภาพันธ์ 2562).
- Mustafa, Ghulam; Rizov, Marian; Kernohan, David. (2017). Growth, human development, and trade: The Asian experience. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0264999316308240>.
- Shuper, Paul A; Neuman, Manuela; Kanteres, Fotis; Baliunas, Dolly; Joharchi, Narges; Rehm, Jürgen. (2010). Causal Considerations on Alcohol and HIV/AIDS — A Systematic Review. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://academic.oup.com/alcalc/article/45/2/159/135050>.
- Spiteri, Jonathan; Brockdorff, Philip von. (2019). Economic development and health outcomes: Evidence from cardiovascular disease mortality in Europe. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0277953619300565>.
- United Nations Development Programme. (2018). 2018 statistical annex all. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://hdr.undp.org/sites/default/files/2018_statistical_annex_all.xlsx . (วันที่ค้นคว้า 10 กุมภาพันธ์ 2562).
- Weil, David N. (2014). Chapter 3 - Health and Economic Growth. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B9780444535405000033>.

Wood, Angela M; Kaptoge, Stephen; Butterworth, Adam S; Willeit, Peter; Warnakula, Samantha; Bolton, Thomas. (2018). Risk thresholds for alcohol consumption: combined analysis of individual-participant data for 599 912 current drinkers in 83 prospective studies. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

[https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(18\)30134-X/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(18)30134-X/fulltext). (วันที่ค้นคว้า 22 กุมภาพันธ์ 2562).

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ
โรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
กรณีศึกษา โรงแรมปรีนเซสปาร์ค

Factors Marketing Mixes Affecting The Decision Toward Hotel Halal Service
of Foreign Tourism In Surat Thani Province.
A Case : The Princess Park Muslim Hotel.

พิชญุตม์ เพ็ญมาศ

Pitchayut Penmas

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

E-mail pitchayut_pen@nstru.ac.th

Faculty of Management Science Nakhon Si Thammarat Rajabhat University,

E-mail: pitchayut_pen@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโรงแรมปรีนเซสปาร์คและเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สูตรการคำนวณกรณีไม่ทราบขนาดประชากร โดยกำหนดสัดส่วนประชากร 0.2 กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95% จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยวิธีการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโรงแรมปรีนเซสปาร์คและเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สูตรการคำนวณกรณีไม่ทราบขนาดประชากร โดยกำหนดสัดส่วนประชากร 0.2 กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95%

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คำสำคัญ: ส่วนประสมทางการตลาด; โรงแรมฮาลาล

Abstract

The purpose of this study is Factors Affecting The Decision Toward Hotel Halal Service of Tourism In Surat Thani Province. A questionnaire was used to collect the data from 245 hotel guests who were recruited by a formula calculated with unknown population and preset proportion of population at 0.2 with 95% confidence level. The collected data were analyzed using frequency, percentage, means, and standard deviation.

The results of the study revealed that the majority of the respondents were male, aged 20-29, having the amount of income of 10,001-30,000 baht and running their private employees. The level of the subjects's opinions towards factors influencing their decision in using the hotel services was found a high level. (1) Place (2) Product and (3) Price

Keywords: Marketing mix; Halal Hotel

บทนำ

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีศักยภาพในการทำรายได้ให้กับประเทศไทยสูง ดังนั้นนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่จะต้องเร่งดำเนินการ คือ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ มีมาตรฐานความปลอดภัยและการให้บริการระดับสากล โดยการเน้นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุกทั้งในและ

ต่างประเทศเพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยวคุณภาพจากทั่วโลก รวมทั้งการกำหนดแนวทางการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ประเทศไทยจึงเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงาน กระจายรายได้และหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Tourism Capital of Asia) ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (Quality Tourism Destination) ดังนั้น สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ภารกิจหลักในการพัฒนาและจัดทำมาตรฐานสินค้าและการบริการด้านการท่องเที่ยวจึงได้เริ่มดำเนินโครงการตรวจประเมินและให้การรับรองมาตรฐานบริการอาหารเพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม (Hotel) โฮมสเตย์ (Homestay) สถานพักต่างอากาศ (Resort) บริการห้องชุด (Serviced Apartment) เกสต์เฮาส์ (Guest House) มาตรฐานกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเทศต่าง ๆ เช่น ดูนก เดินป่า ปีนหน้าผา ล่องแก่ง เป็นต้น เพื่อยกระดับคุณภาพของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้ได้มาตรฐานตามที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้กำหนดไว้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการมากที่สุด

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2554) ได้สรุปแนวโน้มธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยปี 2554 พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงแรมทั้งหมด 8,000 แห่ง มีห้องพักรวมประมาณ 390,000 ห้อง ทำให้เกิดการช่วงชิงในกลุ่มตลาดท่องเที่ยวอำนาจในการจับจ่ายใช้สอยของลูกค้าที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความจำเป็นในการสร้างมูลค่าให้กับตัวสินค้าหรือบริการ โดยเฉพาะถ้าสินค้านั้นคือ การบริการแล้วควรมีการสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในธุรกิจโรงแรมควบคู่ไปกับการสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าเกิดความพึงพอใจและกลับเข้ามาใช้บริการซ้ำอีก ทั้งนี้ในปี 2560 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเยี่ยมเยือนในจังหวัด 14 ภาคใต้ จะเห็นได้ว่าในแต่ละจังหวัดจะมีจำนวนผู้เข้าพักเพิ่มขึ้นและมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาจังหวัดภูเก็ตมีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติเป็นมูลค่า 27,761.76 ล้านบาท และมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 23.11 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผล ณ วันที่ 5 ก.ค. 2560 ใช้ฐาน ปี 2559)

ประเทศไทยมีโรงแรมที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติศาสนาอิสลามเพียงไม่กี่แห่ง และยังไม่เป็นที่รู้จักกันในชื่อโรงแรมฮาลาลแต่มีการบริหารแบบมุสลิม อาทิ โรงแรมอัลฟารุกเชียงใหม่ที่มีเปิดกิจการมากกว่า 17 ปี และโรงแรมนูโวซิตี้กรุงเทพฯ เน้นให้บริการด้านการปฏิบัติศาสนกิจ งดบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และให้บริการร้านอาหารฮาลาล ปัจจุบันเมื่อกล่าวถึงคำว่าฮาลาล นั้นหนึ่งในภารกิจที่รัฐบาลกำลังผลักดัน เพื่อให้ประเทศไทยก้าวไปสู่ความเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลกด้วยเล็งเห็นถึงศักยภาพอันเกิดจากรากฐานที่มั่นคงด้านการเกษตรโดยมีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นกลไกสนับสนุนตลาดอาหารฮาลาล เป็นเป้าหมายสำคัญเนื่องจากประชากรมุสลิมที่มีกว่า 1,900 ล้านคนกระจายอยู่ในทุกภูมิภาคในโลก รัฐบาลจึงมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในทุกขั้นตอนอย่างครบวงจร และได้แปลงนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นการก่อตั้งธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลปัตตานี ทั้งหมดนี้เพื่อให้ผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลของประเทศไทยได้รับการยอมรับทั้งจากการนักการศาสนา สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาลทั่วโลกและจากผู้บริโภคทั้งที่เป็นมุสลิมและมีไม่มุสลิมว่าถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลาม และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์อาหาร ฮาลาลอย่างแท้จริง (สถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย, 2554)

จังหวัดสุราษฎร์ธานีสุราษฎร์ธานีเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ชนพื้นเมือง ได้แก่ พวกเขม็งและมลายูดั้งเดิม ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตลุ่มน้ำหลวง (แม่น้ำตาปี) และบริเวณอ่าวบ้านดอน ก่อนที่ชาวอินเดียจะอพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งและเผยแพร่วัฒนธรรม ดังปรากฏหลักฐานในชุมชนโบราณที่อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา เป็นต้น ต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 13 มีหลักฐานปรากฏว่าเมืองนี้ได้รวมกับอาณาจักรศรีวิชัย เมื่ออาณาจักรนี้เสื่อมลง จึงแยกออกเป็น 3 เมือง คือ เมืองไชยา เมืองท่าทอง และเมืองคีรีรัฐขึ้น เมืองนครศรีธรรมราชในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้ย้ายเมืองท่าทองมาตั้งที่บ้านดอนและยกฐานะเป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ พระราชทานนามว่า “เมืองกาญจนดิษฐ์” ครั้นเมื่อมีการปกครองแบบมณฑลได้รวมเมืองทั้งสามเป็นเมืองเดียวกันเรียกว่า

เมืองไชยา ต่อมา พ.ศ. 2458 รัชกาลที่ 6 โปรดฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองไชยามาเป็นเมืองสุราษฎร์ธานี แปลว่า “เมืองแห่งคนดี”

สำหรับสถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2559 มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 16.29% คิดเป็นจำนวนเงิน 79,135.76 ล้านบาท มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจาก 4.07% และมีรายจ่ายจากนักท่องเที่ยว 3,350.30 บาท/คน/วัน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว : สำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี สิงหาคม 2560

และเมื่อพิจารณาจำนวนห้องพัก อัตราการเข้าพักเฉลี่ยและจำนวนผู้เข้าพักของนักท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2559 พบว่า จำนวนห้องพักมีอัตราเพิ่มขึ้น 1.62% คิดเป็นจำนวน 37,981 ห้อง อัตราการเข้าพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 2.24% และมีจำนวนผู้เข้าพักเพิ่มขึ้น 4.18% ดังภาพที่ 2

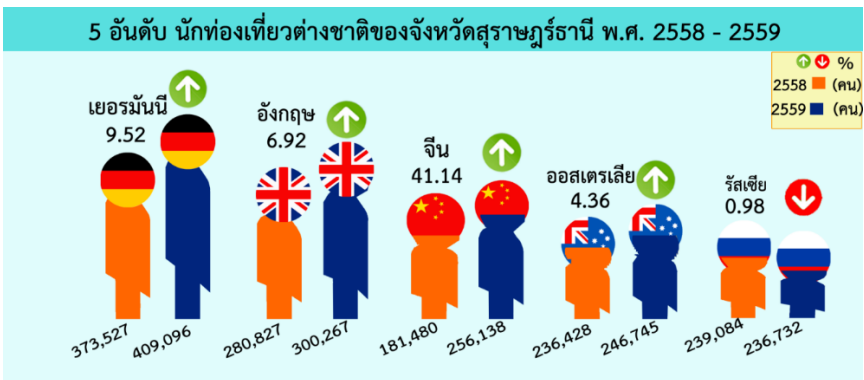
จำนวนห้องพัก อัตราการเข้าพักเฉลี่ย และจำนวนผู้เข้าพักของนักท่องเที่ยว
จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2559

ภาพที่ 2 จำนวนห้องพัก อัตราการเข้าพักเฉลี่ยและจำนวนผู้เข้าพัก

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว : สำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี สิงหาคม 2560

สำหรับ 5 อันดับของนักท่องเที่ยวต่างชาติของจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่เป็นชาวเยอรมันนี่ รองลงมาอังกฤษ จีน ออสเตรเลีย และรัสเซีย ตามลำดับดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 5 อันดับของนักท่องเที่ยวต่างชาติของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว : สำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี สิงหาคม 2560

การประกอบธุรกิจโรงแรม มีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาถึงความต้องการของลูกค้าที่มาใช้บริการ เนื่องจากในปัจจุบันถือว่าธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูงเห็นได้จากการเพิ่มปริมาณของจำนวนห้องพัก และมีผู้ประกอบการรายใหม่เข้าสู่ตลาดโรงแรมมากขึ้น การประกอบธุรกิจโรงแรมให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ มากขึ้นซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยว ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการนำผลการวิจัยมาพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกใช้บริการในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
กรณีศึกษา โรงแรมปรีนเซลสปาร์ค

แนวคิดทฤษฎี

ส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) ของ Philip Kotler ส่วนประสมการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) การกำหนดราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เราสามารถเรียกส่วนประสมทางการตลาดได้อีก อย่างหนึ่งว่า 4'Ps ส่วนประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ ทุกตัวมีความเกี่ยวพันกัน P แต่ละตัวมีความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารการตลาดแต่ละคนจะวางกลยุทธ์ โดยเน้นน้ำหนักที่ P ไตมากกว่ากัน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของเป้าหมายทางการตลาด คือ ตัวผู้บริโภค ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

Wan Sahida, Suhaimi Ab Rahman Khairil Awang & Yaakob Che Man (2011) สถาบันวิจัยสินค้าฮาลาล คณะเศรษฐศาสตร์การจัดการมหาวิทยาลัย Putra ประเทศมาเลเซียได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การนำแนวคิดหลักชารีอะฮ์ (Shariah) ไปประยุกต์ใช้กับโรงแรม De Palma Hotel Ampang, Malaysia โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อศึกษารูปแบบการให้บริการโรงแรม De Palma Hotel บนพื้นฐานของศาสนาอิสลามตามหลักชารีอะฮ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้จัดการโรงแรม และผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจโรงแรม De Palma Hotel Ampang, Malaysia และแบบบันทึกการสังเกตกิจกรรม และลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีบริการภายในโรงแรม และสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้จัดการฝ่ายห้องพักของโรงแรม (Room Division Manager) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นแนวคิดด้านศาสนาอิสลามโดยใช้ในด้านต่าง ๆ ของโรงแรม อาทิ สิ่งอำนวยความสะดวก กระบวนการทำงาน การออกแบบและตกแต่งห้องพัก รวมทั้งระบบการเงินของโรงแรมเพื่ออยู่ภายใต้ข้อบังคับหลักชารีอะฮ์ และยังมี การให้บริการแบบ Muslim-Friendly Service เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม โดยใช้รวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโรงแรม De Palma Hotel Ampang, Malaysia รูปแบบการให้บริการโรงแรมชารีอะฮ์ (De Palma Hotel Ampang, Malaysia) ที่เป็นกันเองแสดงให้เห็นถึงความพร้อมที่จะส่งมอบการให้บริการ และโรงแรมพร้อมที่จะตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิมในมาเลเซีย และทุกประเทศ

ยุพิน หะสัน (2546) ศึกษาแบบการดำเนินชีวิต ความรู้ และพฤติกรรมการบริโภคอาหารฮาลาลของผู้บริโภคมุสลิม การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. รูปแบบการดำเนินชีวิตความรู้ในเรื่องอาหารฮาลาลและพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารฮาลาลของผู้บริโภคมุสลิม 2. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิต ความรู้ และพฤติกรรมการบริโภคอาหารฮาลาล กลุ่มตัวอย่างมุสลิมที่มีอายุระหว่าง 18-40 ปี จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตของมุสลิมสามารถแบ่งได้เป็น 9 แบบคือ (1) กลุ่มชีวิตทันสมัยแต่หัวใจอนุรักษ์นิยม (2) กลุ่มสนใจข่าวสาร (3) กลุ่มยึดหลักการ (4) กลุ่มใส่ใจตนเอง (5) กลุ่มรักกีฬาชอบความท้าทาย (6) กลุ่มติดคอม

ติดเพื่อน (7) กลุ่มความคิดก้าวไกลหัวใจแบรินด์เนม (8) กลุ่มความสุขอยู่ในบ้าน และ (9) กลุ่มสนุกกับชีวิตและยอมรับสิ่งใหม่ นอกจากนี้พบพบว่า ผู้บริโภคมุสลิมมีความรู้ในเรื่องบริโภคอาหารฮาลาลและมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารฮาลาลในระดับสูง และกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบยึดหลักการและสนใจข่าวสาร ความสุขอยู่ในบ้าน และรักกีฬา ชอบความท้าทาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้ในเรื่องอาหารฮาลาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.054 กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบยึดหลักการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารฮาลาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.055 และความรู้ในเรื่องอาหารฮาลาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารฮาลาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรฐานการท่องเที่ยวฮาลาล

มาตรฐานที่ 1 ต้องให้บริการตามมาตรฐานฮาลาล

มาตรฐานที่ 2 ต้องฝึกอบรมให้ความรู้แก่พนักงานผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว

มาตรฐานที่ 3 การให้บริการนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ เช่น โรงพยาบาล สถานให้บริการการรักษา หรือบ่อน้ำแร่ และอื่น ๆ ต้องเลือกสถานที่ที่เป็นไปตามเงื่อนไขของฮาลาล

มาตรฐานที่ 4 ตลอดระยะเวลาการเดินทางนักท่องเที่ยวสามารถปฏิบัติภารกิจทางศาสนาได้ จึงจะต้องมีบริการด้าน เวลา สถานที่ ข้องขึ้นเพื่อการละหมาด หรือการถือศีลอดได้ด้วย

มาตรฐานที่ 5 ห้ามมิให้มีการปะปนระหว่างสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษในกิจการที่ขัดต่อหลักการศาสนา

มาตรฐานที่ 6 ห้ามจัดกำหนดการท่องเที่ยวในสถานที่ตั้งที่ต้องห้ามหรือสถานที่ที่ขัดต่อหลักการศาสนา

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาใช้บริการโรงแรมโรงแรมปรีณเชสปาร์คจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นผู้ตอบแบบสอบถามจากข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาล ใช้สูตรการคำนวณ

ของกรณีไม่ทราบขนาดประชากรโดยกำหนดสัดส่วนประชากร 0.2 กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% (Zikmund, 1999)

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คำนวณจาก

n	=	$P(1-P)Z^2/e^2$
โดย n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
P	=	สัดส่วนประชากร
z	=	ค่าความเชื่อมั่น 1.96
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อน

จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน และวิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือสำหรับกรวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ขั้นตอน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรม ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์การแปรผล

ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยมีเกณฑ์ในการแปรผล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตรการหาค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ซึ่งสามารถได้เกณฑ์การแปรผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด

นำแบบวัดระดับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการวัดค่าความคงที่ภายใน ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามแต่ละด้านต้องมีค่าอย่างน้อย 0.7 ขึ้นไป (Pallant, 2007) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา < 0.7 ผู้วิจัยจะตัดออกซึ่งจะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเพิ่มขึ้น สำหรับการตัดสินใจตัดข้อคำถามที่ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาน้อย < 0.7 นั้นอาจมีสาเหตุมาจากข้อคำถามที่เข้าใจยากหรือข้อคำถามอาจไม่สื่อความถึงตัวแปรที่วัดได้คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค = 0.891 ด้านราคา ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค = 0.897 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค = 0.857 และด้านการส่งเสริมการตลาด ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค = 0.86 ($a < 0.5$ = ไม่ยอมรับ, $0.5 \leq a < 0.6$ = อยู่ในเกณฑ์แย่มาก, $0.6 \leq a < 0.7$ = อยู่ในเกณฑ์น่าสงสัย, $0.7 \leq a < 0.8$ อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้, $0.8 \leq a < 0.9$ = อยู่ในเกณฑ์ดี, $a \geq 0.9$ = อยู่ในเกณฑ์ดีมาก)

จากการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ใช้เกณฑ์ของเรเวลและซินบาร์ค (Revelle, W., Zinbarg, R., 2009) ซึ่งพบว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคของตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.70 – 0.95 ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่นำไปใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้

สรุปผลการวิจัย

สำหรับงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.9 และเพศหญิง ร้อยละ 44.1 มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 58.4 สภาพส่วนใหญ่โสด ร้อยละ 57.1 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 73.5 อาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 51.0 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001-30,000 บาท ร้อยละ 65.3

ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 56.3 ส่วนใหญ่เลือกเดินทางช่วงเวลาวันพุธ-วันศุกร์ ร้อยละ 64.9 มีจำนวนวันที่พักค้างคืน 2-3 วัน ร้อยละ 51.0 นิยมเดินทางด้วยเครื่องบิน ร้อยละ 75.9 มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางต่อครั้ง 2-5 คน ร้อยละ 66.9 และผู้ร่วมเดินทางด้วยบ่อยที่สุดคือเพื่อน ร้อยละ 44.5

ข้อมูลประเมินระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดจำแนกรายด้าน
ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญส่วน
 ประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์

(n = 245)

ส่วนประสมการตลาดด้านผลิตภัณฑ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
1. การตกแต่งภายในห้องพักแต่ละห้องที่มี ข้อบ่งชี้ที่ศ (กิบลัด) สำหรับการระมัด	3.85	0.65	มาก	6
2. บริการผ้าละหมาด และพรมสำหรับ ละหมาดภายในห้องพักแต่ละห้อง	3.86	0.77	มาก	5
3. มีท่อน้ำที่ต่อออกมาจากก๊อกน้ำภายใน ห้องน้ำในการชำระล้าง	3.87	0.68	มาก	4
4. หลีกเลี่ยงการบริการเครื่องดื่มที่ปราศจาก แอลกอฮอล์ภายในมินิบาร์แต่ละห้องพัก และห้องอาหารของโรงแรม	3.84	0.86	มาก	7
5. การคืนกำไรให้กับชุมชน การบริจาค ซากาต (Zakat)	3.97	0.87	มาก	1
6. หลีกเลี่ยงการจัดงานเต้นรำที่ผิดกฎหมาย ทางเพศในการท่องเที่ยวหรือการเดินทาง และหลีกเลี่ยงการนำเสนอบริการที่ขัดกับ หลักคำสอนของศาสนาอิสลาม	3.94	0.76	มาก	2
7. การจัดเตียงนอนนั้นปลายเตียง และ ห้องน้ำนั้นต้องไม่หันไปทางทิศเดียวกับ ทิศ (กิบลัด) สำหรับการระมัด	3.91	0.63	มาก	3
8. การเตรียมคัมภีร์อัล-กุรอาน และหนังสือ ยัสซีน ภายในห้องพักแต่ละห้อง	3.84	0.87	มาก	7
9. การจัดพื้นที่ให้บริการแยกเป็นสัดส่วน ระหว่างชาย-หญิง	3.69	0.90	มาก	9
10. การบริการช่องทีวีตั้งอยู่ภายใต้หลักคำ สอนของศาสนาอิสลาม	3.56	0.83	มาก	10
11. การจัดโปรแกรมเรียนคัมภีร์อัล-กุรอาน สำหรับพนักงาน หรือรวมไว้เป็นกิจกรรม สำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม	3.60	0.80	มาก	8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ส่วนประสมการตลาดด้านผลิตภัณฑ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
12. การตกแต่งห้องพักนั้นมีเพียงหลักคำสอน บทดุอาห์ (คำขอพร) บทความศาสนา อิสลาม หรือภาพเขียนสิ่งไม่มีชีวิต ไม่ควร ตกแต่งรูปภาพสิ่งมีชีวิต หรือรูปปั้น หรือ ถ้ามีต้องมีการจัดการตามหลักคำสอนของ ศาสนาอิสลาม	3.18	1.00	ปานกลาง	11
รวม	3.76	0.80	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.80$) เมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละข้อคำถาม พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ (1) การคืนกำไรให้กับชุมชน การบริจาคซากาต (Zakat) (2) หลีกเลี่ยงการจัดงานเต้นรำที่ผิดกฎหมายทางเพศในการท่องเที่ยวหรือการเดินทางและหลีกเลี่ยงการนำเสนอบริการที่ขัดกับหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม และ (3) การจัดเตียงนอนนั้นปลายเตียง และห้องน้ำนั้นต้องไม่หันไปทางทิศเดียวกับทิศ (กิบลัต) สำหรับการละหมาด ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา

ส่วนประสมการตลาดด้านราคา	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
1. การกำหนดราคาพิเศษสำหรับการ พักระยะยาว	3.52	1.01	มาก	5
2. ราคามีความเหมาะสมกับห้องพัก	3.69	0.80	มาก	4
3. การแสดงราคาห้องพักไว้ หลากหลายและชัดเจน	3.77	0.72	มาก	3
4. วิธีการชำระเงินได้หลายช่องทาง	3.86	0.60	มาก	1
5. การชำระเงินอยู่ภายใต้บทบัญญัติ ของศาสนาอิสลาม	3.77	0.71	มาก	3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ส่วนประสมการตลาดด้านราคา	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
6. การเปลี่ยนแปลงราคาในช่วง เทศกาลวันหยุดยาว	3.78	0.66	มาก	2
รวม	3.73	0.75	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านราคาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73, SD = 0.75$) เมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละข้อคำถาม พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ (1) วิธีการชำระเงินได้หลายช่องทาง (2) การเปลี่ยนแปลงราคาในช่วงเทศกาลวันหยุดยาวและ (3) การแสดงราคาห้องพักไว้หลากหลายและชัดเจน และการชำระเงินอยู่ภายใต้บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ส่วนประสมการตลาดด้านช่องทางการจัด จำหน่าย	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
1. ลูกค้าเข้ามาใช้บริการด้วยตนเอง (Walk-in)	4.03	1.04	มาก	2
2. ระบบการจองห้องพักผ่านโทรศัพท์	3.64	0.87	มาก	5
3. ระบบการจองห้องพักผ่านบริษัทนำเที่ยว	3.86	0.84	มาก	4
4. ระบบการจองล่วงหน้าผ่านอินเทอร์เน็ต	4.04	0.69	มาก	1
5. ระบบการจองห้องพักผ่านหน่วยงาน ของรัฐ/เอกชน	4.00	0.79	มาก	3
รวม	3.91	0.85	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91, SD = 0.85$) เมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละข้อคำถาม พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 อันดับแรกคือ (1) ระบบการจองล่วงหน้าผ่านอินเทอร์เน็ต (2) ลูกค้าเข้ามาใช้บริการด้วยตนเอง (3) ระบบการจองห้องพักผ่านหน่วยงานของรัฐ/เอกชน และ (4) ระบบการจองห้องพักผ่านบริษัทนำเที่ยว

3 อันดับแรกคือ (1) ระบบการจองล่วงหน้าผ่านอินเทอร์เน็ต (2) ลูกค้าเข้ามาใช้บริการด้วยตนเอง (Walk-in) และ (3) ระบบการจองห้องพักผ่านหน่วยงานของรัฐ/เอกชน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านส่งเสริมทางการตลาด

ส่วนประสมการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
1. การจัดแพ็คเกจทัวร์เน้นกิจกรรมที่ไม่ขัดกับศาสนาอิสลาม	3.77	1.08	มาก	1
2. กิจกรรมส่งเสริมการขายห้องพักในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลฮารีรายอ ฯลฯ	3.62	1.11	มาก	3
3. การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ	3.64	1.09	มาก	2
4. การสมัครสมาชิกเพื่อให้ได้รับส่วนลด	3.58	0.92	มาก	4
รวม	3.65	1.05	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านส่งเสริมทางการตลาดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 1.05$) เมื่อพิจารณารายด้านของแต่ละข้อคำถาม พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ (1) การจัดแพ็คเกจทัวร์เน้นกิจกรรมที่ไม่ขัดกับศาสนาอิสลาม (2) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ และ (3) กิจกรรมส่งเสริมการขายห้องพักในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลฮารีรายอ ฯลฯ ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดร้านอาหารฮาลาลด้านพนักงาน

ส่วนประสมการตลาดด้านพนักงาน	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
ส่วนประสมทางการตลาดด้านพนักงาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ	
อริยาศัยดี สุภาพ เป็นกันเอง	3.75	0.57	มาก	3

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ส่วนประสมการตลาดด้านพนักงาน	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
พนักงานต้องแต่งกายให้ถูกต้องตาม หลักศาสนาอิสลาม	3.76	0.60	มาก	2
บริการลูกค้าอย่างเท่าเทียมกัน	3.55	0.85	มาก	4
พนักงานหลักที่เป็นมุสลิมในแต่ละ แผนก	3.77	0.85	มาก	1
พนักงานมีความรู้ความเข้าใจและทักษะ ในการบริการตามหลักศาสนาอิสลาม	3.53	0.70	มาก	5
รวม	3.67	0.71	มาก	

จากตารางที่ 5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.67 (S.D.0.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญพนักงานหลักที่เป็นมุสลิมในแต่ละแผนก มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.77 (S.D. 0.85) รองลงมาพนักงานต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.76 (S.D. 0.60) และอัยยาศ์ดี สุภาพ เป็นกันเอง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.75 (S.D. 0.57)

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดร้านอาหาร
ฮาลาลด้านกระบวนการให้บริการ

ส่วนประสมการตลาดด้านกระบวนการ ให้บริการ	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
ส่วนประสมทางการตลาดด้านกระบวนการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	
บริการรวดเร็วและเป็นกันเองแบบมุสลิมและ ปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม	3.71	0.91	มาก	1
พนักงานเพศหญิงให้บริการลูกค้าเพศหญิง และ พนักงานเพศชายให้บริการลูกค้าเพศชาย	3.45	1.08	มาก	4
การแบ่งฝ่ายงานที่ให้บริการด้านต่างๆอย่างชัดเจน	3.60	1.05	มาก	2
จำนวนพนักงานที่ให้บริการเพียงพอกับจำนวน ลูกค้า	3.61	0.93	มาก	3
พนักงานมีทักษะการสื่อสารภาษาอาหรับ ภาษา	3.13	1.17	ปานกลาง	6

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ส่วนประสมการตลาดด้านกระบวนการให้บริการ	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
พนักงานมีทักษะการให้บริการถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการให้บริการ	3.33	0.78	ปานกลาง	5
รวม	3.47	0.99	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.47 (S.D.0.99) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญบริการรวดเร็วและเป็นกันเองแบบมุสลิมและปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.71 (S.D. 0.91) รองลงมาจำนวนพนักงานที่ให้บริการเพียงพอกับจำนวนลูกค้า มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.61 (S.D. 0.93) และการแบ่งฝ่ายงานที่ให้บริการด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.60 (S.D. 1.05)

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดร้านอาหารฮาลาลด้านลักษณะทางกายภาพ

ส่วนประสมการตลาดด้านลักษณะทางกายภาพ	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
การจัดห้องพักแยกชั้นระหว่างชาย-หญิง หรือครอบครัว	3.46	0.75	มาก	3
สิ่งอำนวยความสะดวกมีเอกลักษณ์	3.32	0.85	ปานกลาง	4
บรรยากาศแบบร้านอาหารฮาลาล	3.67	0.63	มาก	2
บริการห้องละหมาดที่สามารถรองรับลูกค้ามุสลิมได้เพียงพอสำหรับการละหมาดพร้อมกันหลายคนทุกวันศุกร์ โดยมีอิหม่ามประจำทำหน้าที่เป็นผู้นำการละหมาด	3.69	0.98	มาก	1
รวม	3.54	0.80	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.54 (S.D.0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญบริการห้องละหมาดที่สามารถรองรับลูกค้ามุสลิมได้เพียงพอสำหรับการละหมาดพร้อมกันหลาย ๆ คนทุก ๆ วันศุกร์ โดยมี

รองลงมาบรรยากาศแบบร้านอาหารฮาลาลมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.67 (S.D. 0.63) และการจัดห้องพักแยกชั้นระหว่างชาย-หญิง หรือครอบครัวมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.46 (S.D. 0.75)

ตารางที่ 8 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญ ส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมการตลาด	\bar{X}	(SD)	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
ด้านผลิตภัณฑ์	3.76	0.80	มาก	2
ด้านราคา	3.73	0.75	มาก	3
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.91	0.85	มาก	1
ด้านส่งเสริมการตลาด	3.65	1.05	มาก	5
ด้านพนักงาน	3.67	0.71	มาก	4
ด้านกระบวนการให้บริการ	3.47	0.99	มาก	7
ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.54	0.80	มาก	6
รวม	3.76	0.86	มาก	

จากตารางที่ 8 ระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาด พบว่า โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, SD = 0.86) เมื่อพิจารณาสวนประสมทางการตลาดในแต่ละด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ (1) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.91$, SD = 0.85) (2) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.76$, SD = 0.80) (3) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.73$, SD = 0.75)

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด กับอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาล

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	การตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาล				
	Person Correlation (r)	p-value (Sig)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง	
1. ด้านผลิตภัณฑ์	0.635**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน	
2. ด้านราคา	0.613**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน	
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	0.624**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน	
4. ด้านส่งเสริมการตลาด	0.621**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน	
5. ด้านพนักงาน	0.582**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน	
6. ด้านกระบวนการให้บริการ	0.672**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน	
7. ด้านลักษณะทางกายภาพ	0.773**	0.000	สูง	เดียวกัน	

การอภิปรายผล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-29 ปี สภาพส่วนใหญ่โสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกชน และมีรายได้ต่อเดือน 10,001-30,000 บาท

พฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดภูเก็ต ปีละ 3-4 ครั้ง ส่วนใหญ่เลือกเดินทางช่วงเวลาวันพุธ-วันศุกร์ มีจำนวนวันที่พักค้างคืน 2-3 วัน นิยมเดินทางด้วยเครื่องบิน มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางต่อครั้ง 2-5 คน และผู้ที่ร่วมเดินทางด้วยบ่อยที่สุดคือเพื่อน

ประเมินผลระดับความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดด้านที่พักของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาส่วนประสมทางการตลาดในแต่ละด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ (1) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (2) ด้านผลิตภัณฑ์ (3) ด้านราคา

จากผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญพรนภัส แฟงสม (2556) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการตลาดของโรงแรมระดับ 4 ดาว เครือข่ายในประเทศเขตเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการและด้านลักษณะทางกายภาพอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี สนธิมูล และอิทธิกร ขำเดช (2557) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้บริการโรงแรมระดับ 5 ดาว ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการท่องเที่ยว มีความพึงพอใจต่อการให้บริการอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แสงเดือน รตินธร (2555) ได้ทำการศึกษาปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยผลักดันในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทยคือการมีประสบการณ์ในการมาเยือนประเทศไทยแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง วางแผนการเดินทางท่องเที่ยวทุกอย่างด้วยตนเองกับบริษัททัวร์ มีญาติหรือเพื่อนเป็นผู้ร่วมเดินทาง และมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนวันหยุด

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมฮาลาลของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลจากการศึกษาพบว่า ด้านส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลเลือกใช้บริการน้อยกว่าในด้านอื่น ๆ ทางโรงแรมจึงควรพัฒนาปรับปรุงด้านส่งเสริมการตลาดดังกล่าวโดยมุ่งเน้นประเด็น (1) การสมัครสมาชิกเพื่อให้ได้รับส่วนลด โดยทางโรงแรมควรมีการเสนอให้กับนักท่องเที่ยวสมัครสมาชิกเพื่อการเข้าพักในครั้งต่อไปนักท่องเที่ยวจะได้รับส่วนลด เช่น ส่วนลดห้องพัก ส่วนลดห้องอาหาร ฯลฯ (2) กิจกรรมส่งเสริมการขายห้องพักในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลฮารีรายอ ฯลฯ หมายความว่าทางโรงแรมควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการขาย เช่น นักท่องเที่ยวจองที่พักและชำระเงินล่วงหน้าในช่วงเทศกาลอาจมีส่วนลดให้ และ (3) การโฆษณาและ

ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ในการตัดสินใจเลือกมาพักที่โรงแรมต่อไป เช่น การเพิ่มช่องทางการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง นอกเหนือจาก web site ของโรงแรม เป็นต้น

References

- Aom Arun Churatanasan. (2012). *Model of Halal Hotel Service. Under the framework of halal tourism standards*. Thesis. Prince of Songkla University.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (1999). *Principles of marketing (8th ed.)*. NJ: Prentice-Hall.
- Halal Standard Institute of Thailand.(2011). Halal Journal.[Electronic information]. <http://www.halal.or.th>
- Ministry of Tourism and Sports (processed as of July 5, 2017) using base year 2016.
- Pallant, J. (2007). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using SPSS for Windows (Version 15) (3rd ed.)*. Crows Nest, N.S.W: Allen & Unwin.
- Revelle, W., & Zinbarg, R. E. (2009). *Coefficients alpha, beta, omega, and the glb: Comments on Sjtsma*. *Psychometrika*, 74, 145-154.
- Saengduen Ratinthorn. (2555). *Driving factors and attractive factors affecting Chinese tourists in deciding to travel to Thailand*. Research report. Department of Tourism Management. Faculty of Humanities Bangkok University.
- Thanyaphon Naphat Fangsom. (2556). *Guideline for Marketing Development of 4-Star Hotels for Thai Hotel Local Chain in Pattaya City*. *Journal of Thai Hospitality & Tourism* Academic Association of Thailand, Siam University, 8(1), 49-60.
- Wan Sahida et al. (2011). *Shariah Compliant hotel concept*. (Master's thesis, The University of Putra, Malaysia)

- Yupin Hasan. (2546). *study lifestyle Knowledge and behavior of halal food consumption of Muslim consumers consumers halal food* .(Master's Thesis, Chulalongkorn University).
- Zikmund, W.G. (1999), *Essentials marketing research*. Fort Worth: Dryden Press.

ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ Marketing Mix Factors Effecting University Students' Decision in Choosing English Language Institutes in Pathumthani Province

ณัฐพร ฉายประเสริฐ¹, พงศ์รัช จันทบุลย์² และสุวภัทร ศรีสว่าง³

Natthaphorn Chaiprasert¹ Phongthawach Chanthabul² and Suwaphat Srisawang³

มหาวิทยาลัยเกริก E-mail: nut729245@gmail.com

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด (7 Ps) 2) ระดับความสำคัญของการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ 3) เปรียบเทียบการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษที่มีข้อมูลส่วนบุคคลและการตัดสินใจแตกต่างกัน 4) ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ประชากร คือนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 9 แห่ง สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คำนวณขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Cochran W.G. (1953) ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน เก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยทั้ง 9 แห่ง ๆ ละ 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่า 0.934 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่น .834 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณในการวิเคราะห์การถดถอย ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านราคา มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านกระบวนการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10, 4.08, 4.07,

4.03, 3.83, 3.75 และ 3.56 ตามลำดับ 2) ระดับความสำคัญของการตัดสินใจทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความภักดีต่อตราสินค้า มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และด้านภาพลักษณ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.89, 3.62 และ 3.56 ตามลำดับ 3) เปรียบเทียบการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษที่มีข้อมูลส่วนบุคคลและการตัดสินใจแตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ด้าน เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษาและกลุ่มคณะวิชาแตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจต่างกัน ส่วนด้านรายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน การรับรู้ผลประโยชน์ และประเภทสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ การตัดสินใจไม่แตกต่างกัน และ 4) ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี ในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ การพยากรณ์การส่งผลได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยทางบวก ($\beta = .579$, Sig < .01) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก (R) เท่ากับ .579 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .336

คำสำคัญ : ส่วนประสมการตลาด (7 Ps) การตัดสินใจ สถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this research were to study 1) the level of importance of market mix (7 Ps) ; 2) the level of importance of university students' decision to in choosing English Language Institutes in Pathumthani Province; 3) to compare of decision making among university students in Pathum Thani province who chose to study English at English language institutes with different personal data and decision making processes; 4) Marketing mix that affects the decision of university students' decision to in choosing English Language Institutes in Pathumthani Province. The population is students studying in the nine universities located in Pathumthani province, with purposeful sampling. The sample size was calculated according to the formula of Cochran

W.G. (1953), with a sample of 385 students, and data were collected from all nine universities with 43 students each. The research instrument were questionnaires. The Index of Conformity (IOC) was between 0.934 to 1.00, the confidence factor was .834. The statistics used in the analysis were frequency, percentage. Mean, standard deviation and multiple correlation coefficients in multiple regression analysis.

The results of the study had shown that: 1) The level of importance of marketing mix in all aspects, was at a high level with the average of 3.92. When considering each aspect individually, it was found that the price was the highest, followed by the marketing promotion, distribution channel, personnel, physical characteristics, products, and processes, with the average of 4.10, 4.08, 4.07, 4.03, 3.83, 3.75 and 3.56, respectively. 2) The level of significance of decision making in all aspects, was at a high level, with an average of 3.69. When considering each aspect individually, it was found that brand loyalty, had the highest level of importance, followed by educational achievement, and public image quality, with the average of 3.89, 3.62 and 3.56, respectively. 3) Comparison between university students' decision making in choosing English Language Institutes in Pathumthani Province, with different personal data, resulted in different decisions. The results of the analysis revealed that gender, age, school year and faculty groups had different decision-making. However, income of guardians, perceived benefits, and type of English language institute had no effect on decision making. 4) The effects of marketing mix on the university students' decision in choosing English language institutes in Pathumthani province. Forecasting results obtained positive regression coefficient ($\beta = .579$,

Sig < .01). Positive multiple correlation coefficient (R) of .579. Forecast coefficient of decision making (R^2) was .336.

Keywords: Marketing Mix (7 Ps), Decision Making, English Language Institute

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเนื่องด้วยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ถูกเขียนและแปลเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษดีย่อมสามารถเข้าถึงข้อมูลและรับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ฉับไว ทันต่อสถานการณ์ และประสบการณ์ในการเรียนการสอน ประกอบกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกันของสมาชิกในประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศในภูมิภาคนี้ ได้กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพราะภาษาอังกฤษใช้ในการเจรจาต่อรองทางการค้าและประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพ แนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language or English as a Foreign Language) ของทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสังคมโลกได้จริง

สาเหตุและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาไทยเกิดจากจำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนมีมากเกินไป การขาดครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษมีจำกัด และเวลาส่วนใหญ่ถูกใช้ในการสอนทักษะอื่นที่เห็นว่าจำเป็นมากกว่า เช่น การอ่าน จึงทำให้การฝึกฝนและการเรียนรู้ทักษะการพูดของผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจึงไม่สามารถสื่อสารได้ (อดิตา และคณะ, 2547) จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเรียนในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษทั้งภาครัฐและเอกชนจากการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาอังกฤษระดับทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยทักษะการอ่าน การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษนั้นโดยภาพรวมถือว่ามีพัฒนาการที่ดี

แต่ระดับความสามารถในทักษะการเขียนนั้นมีระดับน้อยที่สุด กล่าวได้ว่ารัฐบาลได้ส่งเสริมการพัฒนาทางการศึกษาทักษะภาษาอังกฤษ แต่ขาดนโยบายในการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม เวลาเรียนและฝึกฝนในชั้นเรียนน้อยเกินไป ผู้สอนไม่ได้มอบหมายงานที่ส่งเสริมการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ และสภาพแวดล้อมในสังคมไทยทำให้ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากนัก แนวทางการแก้ไขคือ ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (ธนิภานันต์ สุญสินภัย, 2563)

การศึกษาภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนภาษาอังกฤษให้มีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ (จินตนา สุจจันท์, 2556: 2) สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกันเป็นทีม การสอนภาษาที่เน้นใช้ในการทำงาน (สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ, 2560) ในการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้ในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เน้นการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือการส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยโครงการพิเศษด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English Program, EP) (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2560) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และการเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559) ดังนั้น นักศึกษาที่ต้องการพัฒนาตนเองให้มีทักษะภาษาอังกฤษ จึงหันไปเรียนในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษแทน

คณะผู้วิจัยศึกษาส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี ในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ เพราะการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นเพราะนักศึกษาต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน รวมทั้งการสื่อสารต่าง ๆ ในหน่วยงานจำนวนมากที่กำหนดคุณสมบัติภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ ซึ่งการศึกษาส่วนประสมการตลาดของธุรกิจบริการเป็นชุดเครื่องมือ

ทางการตลาดที่สถาบันการสอนภาษาอังกฤษนำมาใช้เพื่อสร้างการตอบสนองความต้องการในตลาดเป้าหมายเพื่อโน้มน้าวให้ผู้บริโภคมีความต้องการใช้บริการ จึงจำเป็นต้องศึกษาส่วนประสมการตลาด (7 Ps) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของ นักศึกษามหาวิทยาลัยจังหวัดปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอน ภาษาอังกฤษ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ในจังหวัดปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ
2. ระดับความสำคัญของการตัดสินใจของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยใน จังหวัดปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ
3. เปรียบเทียบการตัดสินใจของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ในจังหวัด ปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษที่มีข้อมูล ส่วนบุคคลและการตัดสินใจแตกต่างกัน
4. ส่วนประสมการตลาด (7 Ps) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอน ภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

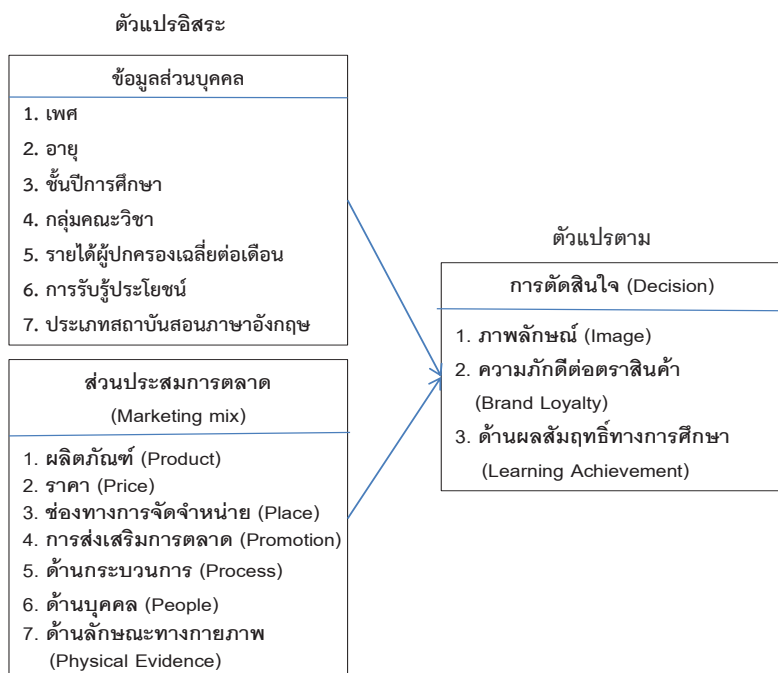
1. ส่วนประสมการตลาด และการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยใน จังหวัดปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ เป็น ประโยชน์ต่อสถาบันสอนภาษาที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนาและการดำเนินธุรกิจให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้
2. ผลการศึกษาสามารถนำไปกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อดึงดูด ให้ลูกค้าเข้ามาสมัครเรียนภาษาอังกฤษกับสถาบันการสอนภาษาอังกฤษได้มากขึ้น
3. ประโยชน์ทางด้านวิชาการ เป็นฐานข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเพื่อ ต่อยอดงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกเรียนในสถาบันการสอน ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ด้าน เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา กลุ่มคณะวิชา รายได้ ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน การรับรู้ประโยชน์ และประเภทสถาบันสอนภาษาอังกฤษ

2. ส่วนประสมการตลาด ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดโดยพัฒนามาจากแนวคิดของ (Kotler & Armstrong, 2014; Armstrong & Kotler, 2009; Etzel et al., 2007); ประกอบด้วย 1) ผลิตภัณฑ์ (Product) 2) ราคา (Price) 3) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) 4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) 5) ด้านบุคคล (People) 6) ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) และ 7) ด้านกระบวนการ (Process)

3. การตัดสินใจ ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดโดยพัฒนามาจากแนวคิดของ (Johnston, 2013; Kotler & Keller, 2006; Gomez et al., 2006; Chaudhuri & Holbrook, 2001) 1) ด้านภาพลักษณ์ (Image) 2) ด้านความภักดีต่อตราสินค้า (Brand loyalty) และ 3) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Learning Achievement)

ระเบียบวิธีการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 9 แห่ง และทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในแต่ละมหาวิทยาลัยที่แน่นอน ผู้วิจัยเลือกขนาดตัวอย่างที่ใช้เพื่อการประมาณยอดรวมของประชากร โดยวิธีการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร คำนวณขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Cochran W.G. (1953) ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน และสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จากนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 9 แห่ง แห่งละ 43 คน รวม 385 คน ระยะเวลาในการทำวิจัย ระหว่างกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 – ธันวาคม พ.ศ. 2563

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 7 ด้าน คือ 1) เพศ 2) อายุ 3) ชั้นปี 4) คณะวิชา 5) รายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน 6) การรับรู้ประโยชน์ และ 7) ประเภทสถาบันสอนภาษาอังกฤษ ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 การวิเคราะห์ส่วนประสมการตลาด การตัดสินใจ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล

2. สถิติเชิงอนุมาน (Quantitative Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการทดสอบการส่งผลกระทบทั่วแปรอิสระ และตัวแปรตาม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการวิเคราะห์การถดถอย (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 และ เพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อายุ 18 – 20 ปี มีจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคืออายุ 21 – 23 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ อายุ 24 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน ร้อยละ 2.6

ชั้นปีการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม ศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

กลุ่มคณะวิชา ผู้ตอบแบบสอบถาม ศึกษาในกลุ่มมนุษยศาสตร์ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา ศึกษาในกลุ่มสังคมศาสตร์ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 กลุ่มธุรกิจ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 กลุ่มสื่อสารมวลชน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 กลุ่มวิทยาศาสตร์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 กลุ่มสุขภาพและการกีฬา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 กลุ่มเทคโนโลยี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 กลุ่มสหเวชศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และกลุ่มเกษตรศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

รายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ระหว่าง 15,001-25,000 บาท จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 มีรายได้ระหว่าง 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 มีรายได้ระหว่าง 45,001 – 55,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ตั้งแต่ 55,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

การรับรู้ประโยชน์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ใช้ในการศึกษา จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา ใช้ในการทำงาน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ใช้ในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นในประเทศ จำนวน 13 คน คิดเป็น

ร้อยละ 3.4 ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และใช้ศึกษา
ต่อต่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ประเภทสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ศึกษา
ในสถาบันสอนภาษาอังกฤษเอกชนต่างชาติ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1
รองลงมา ศึกษาในสถาบันสอนภาษาอังกฤษเอกชนของไทย จำนวน 94 คน คิดเป็น
ร้อยละ 24.4 สถาบันสอนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาของเอกชนไทย จำนวน
78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และสถาบันสอนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาของ
ภาครัฐ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด (7 Ps)

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด ทุกด้าน
อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านราคา มีระดับ
ความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัด
จำหน่าย ด้านบุคลิก ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านกระบวนการ
โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10, 4.08, 4.07, 4.03, 3.83, 3.75 และ 3.56 ตามลำดับ

1. ด้านผลิตภัณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสม
การตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า ด้านจำนวนผู้เรียนต่อห้องมีความเหมาะสม มีระดับความสำคัญ
สูงสุด รองลงมาคือ ด้านเอกสารประกอบการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ เอกสาร
ประกอบการสอนมีมาตรฐาน ถูกต้อง สมบูรณ์ เอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาที่
เข้าใจง่าย หลักสูตรการสอนมีความหลากหลาย หลักสูตรการสอนมีความเหมาะสม
ตรงกับวัตถุประสงค์ผู้เรียน หลักสูตรการสอนมีความทันสมัย และหลักสูตรการสอน
ได้รับมาตรฐานจากองค์กรต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94, 3.86, 3.82, 3.73, 3.70, 3.69,
3.62 และ 3.54 ตามลำดับ

2. ด้านราคา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด
ด้านราคา ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านค่าเรียนสามารถผ่อนชำระได้เป็นงวด ๆ ในระยะเวลาที่เหมาะสม มีระดับ
ความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านค่าเรียนถูกกว่าสถาบันอื่น โดยที่คุณภาพใกล้เคียง
กัน ค่าเรียนมีความเหมาะสมกับคุณภาพของการสอน ค่าเรียนมีความเหมาะสม
กับระยะเวลาในการเรียนและมีการกำหนดค่าเรียนที่ชัดเจนไม่เปลี่ยนแปลงภายหลัง
โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36, 4.21, 4.10, 4.03 และ 3.81 ตามลำดับ

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถานที่ตั้งอยู่ใกล้ที่พักหรือที่ทำงาน ใช้ระยะเวลาในการเดินทางไม่นาน มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านมีเว็บไซต์ในการค้นหาและติดต่อได้ง่าย สถานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่สามารถเดินทางได้สะดวก และสถานที่เรียนมีพื้นที่กว้างขวาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20, 4.15, 3.97 และ 3.95 ตามลำดับ

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ส่วนลดสำหรับผู้เรียนคอร์สต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาของสื่อโฆษณาต่าง ๆ ชัดเจน จัดจำได้ง่าย มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย เนื้อหาของสื่อโฆษณาต่าง ๆ ระบุถึงประโยชน์และความสำเร็จ และการให้ส่วนลดสำหรับผู้เรียนในช่วงปิดภาคการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.38, 4.43, 4.30, 3.72, และ 3.59 ตามลำดับ

5. ด้านกระบวนการ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด ด้านกระบวนการ ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสามารถชำระค่าเรียนได้หลายช่องทาง เช่น ชำระผ่านธนาคาร บัตรเครดิต หรือเงินสดหน้าเคาน์เตอร์ มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านขั้นตอนการสมัครเรียนสะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก และด้านมีระบบการวัดผลการเรียนของผู้เรียนที่มีมาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.64, 3.59 และ 3.46 ตามลำดับ

6. ด้านบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด ด้านบุคคล ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอนมีความเอาใจใส่ต่อผู้เรียน มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านมีสัดส่วนผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติจำนวนมาก ด้านผู้สอนมีความรู้ และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพ ด้านเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเป็นมิตร ด้านเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ด้านผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอนมีสำเนียงภาษาอังกฤษที่ดี ด้านเจ้าหน้าที่

ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ด้านผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน ด้านผู้สอนมีเทคนิคพิเศษในการสอน ให้เข้าใจง่ายและจดจำง่าย ด้านผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน สอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ และด้านผู้สอนเป็นคนตรงต่อเวลา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42, 4.40, 4.31, 4.31, 4.29, 4.26, 4.16, 3.95, 3.90, 3.71, 3.70, 3.54 และ 3.46 ตามลำดับ

7. ด้านลักษณะทางกายภาพ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของ ส่วนประสมการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถาบันสอนภาษามีชื่อเสียงดี เป็นที่รู้จัก มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ด้านมีเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เพียงพอต่อผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ สถานที่เรียน ตกแต่งสวยงามทันสมัย มีความสะอาดภายในสถานที่เรียน ความสว่างและอุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมค่า มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.19, 4.16, 3.89, 3.73, 3.62, 3.61 และ 3.61 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญด้านการตัดสินใจของ นักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษ ในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำคัญของการตัดสินใจ ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความภักดีต่อตราสินค้า มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และ ด้านภาพลักษณ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.89, 3.62 และ 3.56 ตามลำดับ

1. ด้านภาพลักษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำคัญของการตัดสินใจ ด้านภาพลักษณ์ ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชื่อเสียงที่มีมาอย่างยาวนาน มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบต่อผู้เรียน และด้านความปลอดภัยของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.34, 4.21 และ 3.61 ตามลำดับ

2. ด้านความภักดีต่อตราสินค้า ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำคัญของการตัดสินใจ ด้านความภักดีต่อตราสินค้า ทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเรียนสถาบันนี้ เพราะมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเรียนสถาบันนี้เพราะมีคุณภาพ และ ด้าน

มีความน่าเชื่อถือ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42, 3.71 และ 3.54 ตามลำดับ

3. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านต้องการมีความรู้ และทักษะด้านภาษาอังกฤษมากขึ้น มีระดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านต้องการสนทนาภาษาอังกฤษได้ ด้านต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ด้านมีความน่าเชื่อถือ และด้านเรียนสถาบันนี้ เพราะมีคุณภาพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.86, 3.71, 3.54 และ 3.46 ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบรายคู่ การตัดสินใจของนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลและกันการตัดสินใจต่างกัน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบรายคู่ การตัดสินใจของนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลและกันการตัดสินใจต่างกัน

ข้อมูลส่วนบุคคล	สรุปผลการตัดสินใจ			
	t-test	F	Sig	แปลผล
เพศ	84.541		0.000	แตกต่าง
อายุ		3.540	0.030	แตกต่าง
ชั้นปีการศึกษาการศึกษา		2.941	0.033	แตกต่าง
กลุ่มคณะวิชา		2.251	0.018	แตกต่าง
รายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน		1.373	0.234	ไม่แตกต่าง
การรับรู้ผลประโยชน์		1.981	0.097	ไม่แตกต่าง
ประเภทสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ		0.100	0.960	ไม่แตกต่าง

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบรายคู่การตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันการตัดสินใจต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษาและกลุ่มคณะวิชาแตกต่างการตัดสินใจต่างกัน ส่วนด้านรายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน การรับรู้ผลประโยชน์ และประเภทสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ การตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบรายคู่ นักศึกษาที่อายุแตกต่างกันการตัดสินใจศึกษาในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ต่างกัน

การตัดสินใจ	อายุระหว่าง	18 – 20 ปี	21 – 23 ปี	24 ปีขึ้นไป
	18 – 20 ปี		-0.110* (0.018)	0.123
	21 – 23 ปี			0.232
	24 ปีขึ้นไป			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบรายคู่ นักศึกษาที่อายุแตกต่างกัน การตัดสินใจศึกษาในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18 – 20 ปี การตัดสินใจแตกต่างกับนักศึกษามีอายุระหว่าง 21 – 23 ปี

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบรายคู่ นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันการตัดสินใจศึกษาในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ต่างกัน

	ชั้นปีที่	1	2	3	4
การตัดสินใจ	1		0.014	-0.115* (0.025)	0.134
	2			-0.129* (0.012)	0.119
	3				0.249
	4				

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบรายคู่ นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน การตัดสินใจศึกษาในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 การตัดสินใจ แตกต่างกับนักศึกษที่ศึกษาชั้นปีที่ 3

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบรายคู่ นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน การตัดสินใจศึกษาในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ต่างกัน

กลุ่มคณะวิชา		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
การตัดสินใจ	1. กลุ่มสังคมศาสตร์		0.013	0.167* (0.047)	-0.162	0.667* (0.004)	0.165	-0.052	-0.180	0.193	0.149
	2. กลุ่มมนุษยศาสตร์			0.154	-0.175	0.653* (0.004)	0.152	-0.065	-0.159	0.180	0.136
	3. กลุ่มธุรกิจ				0.329* (.014)	0.499* (0.038)	-0.002	0-.219	-0.347	0.026	-0.018
	4. กลุ่มสื่อสารมวลชน					0.828* (0.001)	0.327	0.110	-0.018	0.355* (0.038)	0.311
	5. กลุ่มเกษตรศาสตร์						-0.501 (0.008)	0.718* (0.002)	-0.846* (0.002)	-0.473	-0.517
	6. กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์							-0.217	-0.345	0.028	-0.016
	7. กลุ่มสุขภาพและการกีฬา								-0.128	0.245	0.201
	8. กลุ่มสหเวชศาสตร์									0.372	0.329
	9. กลุ่มวิทยาศาสตร์										-0.044
	10. กลุ่มเทคโนโลยี										

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบรายคู่ นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มคณะวิชาแตกต่างกัน การตัดสินใจศึกษาในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ต่างกัน เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า การตัดสินใจของนักศึกษา กลุ่มเกษตรศาสตร์ แตกต่างกับ กลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ กลุ่มธุรกิจ กลุ่มสื่อสารมวลชน กลุ่มสุขภาพและการกีฬา และกลุ่มสหเวชศาสตร์ ส่วนกลุ่มธุรกิจ แตกต่างกับ กลุ่มสังคมศาสตร์ และกลุ่มสื่อสารมวลชน และยังพบว่ากลุ่มสื่อสารมวลชน แตกต่างกับ กลุ่มวิทยาศาสตร์

5. ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 5 ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

	Unstandardized		Standardized		Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t	
(Constant)	1.363	.171		7.977	.000
ส่วนประสมการตลาด	.630	.045	.579	13.907	.000

R = .579, R² = .336, Adjusted R² = .334, Sig = .000**

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ส่วนประสมการตลาดส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงบวก ($\beta = .579$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเชิงบวก (R) เท่ากับ .579 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ .336 ค่าการพยากรณ์ ได้ร้อยละ 33.6

การอภิปรายผล

1. ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาด พบว่า ในภาพรวมทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านราคา มีระดับความสำคัญสูงสุด เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายของครอบครัว รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่นักศึกษาเข้าถึงได้ง่าย ด้านบุคคล ที่มีอาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพ ด้านลักษณะทางกายภาพ ที่ได้รับการบริการที่ดี ด้านหลักสูตรที่มีให้เลือกหลากหลาย และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนกับความต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รตาวราวิริยะพงศ์ (2557) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านผลิตภัณฑ์ส่งผลต่อการเลือกศึกษาสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีปัจจัยย่อย ได้แก่ หลักสูตรการสอนมีความหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียนได้ อีกทั้งมีหลักสูตรปรับพื้นฐาน รวมถึงเอกสารประกอบการสอนมีความน่าสนใจ และชั่วโมงการเรียนมีความเหมาะสม

2. ระดับความสำคัญด้านการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของด้านการตัดสินใจ ในภาพรวมทุกด้าน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความภักดีต่อตราสินค้า มีระดับความสำคัญสูงสุด มีความน่าเชื่อถือเรื่องคุณภาพการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริงในการเรียนและสอบเข้าทำงาน และด้านภาพลักษณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์รวีวัฒน์ปรีดา (2556) กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัดให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ การโฆษณา โดยเนื้อหาต้องระบุถึงประโยชน์และความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่การตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกันการตัดสินใจต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบรายคู่การตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปทุมธานี ข้อมูลส่วนบุคคลและการตัดสินใจต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษาและกลุ่มคณะวิชาแตกต่าง การตัดสินใจต่างกัน ส่วนด้านรายได้ผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน การรับรู้ผลประโยชน์ และประเภทสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ การตัดสินใจไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ สรพล เมฆพัฒน์ (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันสอนภาษาอังกฤษของวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า เพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันสอนภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้สถาบันสอนภาษาอังกฤษ

นำไปปรับกลยุทธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในการพัฒนาธุรกิจ กลยุทธ์ทางการตลาดและดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามาสมัครเรียนภาษาอังกฤษกับสถาบันมากขึ้น

4. ผลการวิเคราะห์ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงบวก ($\beta = .579$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงบวก (R) เท่ากับ .579 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .336 สอดคล้องกับการวิจัยของ เหมือนฝัน ฉัญญศรีชัย (2558) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการขายและภาพลักษณ์ ด้านราคาและสถานที่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านความสะดวก และด้านบุคลากรและกระบวนการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1.1 ด้านส่วนประสมการตลาด เสนอแนะให้สถาบันการสอนภาษาอังกฤษ กำหนดนโยบายให้สามารถผ่อนชำระค่าเรียนได้เป็นงวด ๆ การชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และระบบเงินสด คิดค่าสอนให้อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงเกินไปและสอดคล้องกับคุณภาพจะทำให้บุคคลทั่วไปสามารถจ่ายค่าเรียนได้ และให้ส่วนลดสำหรับผู้เรียนคอร์สต่อเนื่องจะทำให้นักศึกษาและผู้ปกครองได้ตัดสินใจเรียนต่อในคอร์สต่อไปโดยมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงและชัดเจน สามารถตรวจสอบผลการเรียนผ่านระบบออนไลน์ได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม และจัดกลุ่มเรียนให้เหมาะสมหากมีจำนวนผู้เรียนมากเกินไปควมคุมได้ไม่ทั่วถึง ทำให้การเรียนไม่ได้ผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร และที่สำคัญคือหลักสูตรและการสอนต้องได้มาตรฐาน โดยการพัฒนา ด้านหลักสูตรและวิธีการสอนสำหรับครูชาวต่างชาติ เอกสารการเรียนมีความถูกต้อง

เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้

การคัดเลือกอาจารย์ที่มาสอนเป็นชาวต่างชาติเป็นเจ้าของภาษาโดยตรง มีวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษและมีเทคนิคการสอนที่หลากหลายทำให้นักเรียนและผู้เรียนจำได้ง่าย ส่วนเจ้าหน้าที่รับสมัครผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบ ดูแลผู้เรียนเป็นอย่างดี รักษาชื่อเสียงให้ดีมีความรับผิดชอบต่อผู้เรียน จัดอุปกรณ์การเรียนให้ทันสมัยพร้อมใช้งานและปรับปรุงสถานที่เรียนให้สะอาดสวยงามมีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้

1.2 ด้านภาพลักษณ์ เสนอแนะให้สถาบันการสอนภาษาอังกฤษ สร้างภาพลักษณ์ และรักษาภาพลักษณ์ โดยการรับผิดชอบต่อผู้เรียนทั้งด้านคุณภาพ การสอนและดูแลรักษาความปลอดภัยให้ผู้เรียนขณะมาเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยรักษาคุณภาพ ทั้งหลักสูตร และผู้สอน เนื่องจากผู้เรียนเลือกเรียนสถาบันสอนภาษาอังกฤษที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีความน่าเชื่อถือในเรื่องคุณภาพ เพื่อสถาบันการสอนภาษาอังกฤษทำให้เกิดความภาคภูมิใจสถาบันการสอนภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งการอ่าน การพูดและการเขียนมากขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้จริง และทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยติดมากขึ้น

1.3 ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในจังหวัดปทุมธานี ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษ การตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 33.6 จากประสมการตลาด (7Ps) เสนอแนะให้สถาบันการสอนภาษาอังกฤษ ให้ความสำคัญกับการตั้งราคาหรือค่าเรียนที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนสูงสุด และการส่งเสริมการตลาดและเลือกช่องทางการจัดจำหน่าย ให้เข้าถึงตัวนักศึกษาให้มากที่สุด เช่น ทำเว็บไซต์เป็นของตัวเอง ทางออนไลน์ที่นิยมในขณะนั้น เช่น Facebook, Instagram, Twitter เพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็วในยุคของเทคโนโลยีที่ก้าวไกล เพราะนักศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเรียนในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบด้านราคา ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านกระบวนการ แล้วจึงตัดสินใจเลือกเข้าเรียนสถาบันการสอนภาษาอังกฤษนั้น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาเรื่อง ส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ โดยเน้นเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันการสอนภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานด้านหลักสูตร โดยพัฒนาหลักสูตร ที่นำไปใช้ได้จริงตามวัตถุประสงค์และการจัดการเรียนการสอนให้เห็นผลในระยะอันใกล้จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจ และค้นหาเทคนิคและวิธีการสอนมาใช้ เช่น วิธีการสอนของ ครูลีลลี่ ครูลูกกอล์ฟ มีเทคนิคการสอนที่ได้ทั้งความรู้และความสนุก เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบันการสอนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ส่วนด้านประชากร ให้ศึกษาแยกกลุ่มผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาในประเทศ กลุ่มนักศึกษาที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศ และกลุ่มคนทำงานที่เป็นกลุ่มใหญ่และมีความสำคัญในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กานต์รวี วัฒนปรีดา. (2556). การศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการกวดวิชาออนไลน์. ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- จินตนา สุขจรรย์นธ์. (2556). การศึกษาและการพัฒนาชุมชนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2560). ยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. เผยแพร่ ณ 20 ธันวาคม 2559 www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID.
- รดา วราวิริยะพงศ์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- ฉันทิกานต์ สูญสินภัย. (2563). การทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง 9 (1), 1.

- เหมือนฝัน ธัญญศรีชัย. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียน
 กวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
 และปริมณฑล. ปรินูญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะ
 พาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- สรพล เมฆพัฒน์. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันสอน
 ภาษาอังกฤษของวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์
 ปรินูญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
 กรุงเทพมหานคร.
- สุวิทย์ เมชินทร์. (2559). ส นักรงานอิสรา. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก
[https://www.isranews.org/thaireform- other-news/51766-
 thailand-4-0_51766.html](https://www.isranews.org/thaireform-other-news/51766-thailand-4-0_51766.html). (2564, พฤษภาคม 2564).
- Armstrong, G. & Kotler, P. (2009). Marketing an introduction (9 th ed.).
 New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Chaudhuri, A., & Holbrook, M. (2001). The chain of effects from brand
 trust and brand affectto brand performance: Arjun Chaudhuri.
 Morris B Holbrook Journal of Marketing, 65(2), 81-93.
- Cochran, W.G. (1953). Sampling Techniques. New York: Johe Wiley &
 Sons. Inc.
- Etzel, M. J., Walker, B. J., & Stanton, W. J. (2007). Marketing (14th ed.).
 Boston: McGraw-Hill/Irwin.
- Gómez, G. B., Gutiérrez Arranz, A., & Gutiérrez Cillán, J. (2006). The role
 of loyalty programsin behavioral and affective loyalty. Journal
 of Consumer Marketing, 23(7), 387-396.
- Johnston, H. (2013). Architecture and contested space in the
 development of the modern. Prison. in Jonathan Simon,
 Nicholas Temple & Renee Tobe (eds.) Architecture & Justice:
 Judicial Meanings in the Public Realm, Aldershot: Ashgate.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2014). Principles of Marketing. Pearson, 2014
 ISBN 9780273786993.

Kotler, P., & Keller, K. (2006). Marketing Management. 12th Edition,
Prentice Hall, Upper Saddle River.

การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

Driven Thai Niyom Yangyuen Policy: A Case study of
Banthungkraplom Community, Pakha Sub-district, Banna District,
Nakhon Nayok Provinc

กัญญา ทัดรอง¹ อรุณ ไชยนิตย์² และโสภณ ชุมทองโด³

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร E-mail: Kanchaya.thad@gmail.com

²มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร E-mail: dr.chainit_run@live.com

³มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Email: sophon_chom@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง และ 3) เพื่อศึกษารูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ที่มีประสิทธิผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าชะ จำนวน 401 คน 129 หลังคาเรือน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ได้แก่ ปลัดอำเภอ, กรรมการโครงการไทยนิยมยั่งยืน, ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลป่าชะ และกรรมการบริหารชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง และประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ใช้วิธีการคัดเลือกโดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 1. ด้านความสามารถในการปรับตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) 2. ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และ 3. ด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 1. ด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) 2. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) 3. ด้านทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) และ 4. ด้านความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$)

คำสำคัญ: การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkralong community, 2) to study the factors of policy implementation that affected the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkralong community, and 3) To study driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkralong community This research is a combination of quantitative research and qualitative research. The population used in this research was 401 people living in the Pakha Subdistrict Administrative Organization area, 129 households and sample group of 56 people who provided key information. (key informants) such as the district clerk, the committee of driven Thai Niyom Yangyuen policy, the village headman of the Pakha Sub-district Administrative Organization and the Board of Directors of

Banthungkraplong community and people who live in the driven Thai Niyom Yangyuen policy community area. The selection method was used by determining the sample group to cover the people living in the community.

The results showed that the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong Community 1. The ability to adapt Overall, it was at a high level (\bar{x} = 4.04) 2. The ability to achieve objectives. Overall, it was at a high level (\bar{x} = 4.08) and 3. The ability to integrate overall, it was at a high level (\bar{x} = 4.07 Results of an analysis of policy implementation factors affecting the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong Community. 1. Planning At a high level (\bar{x} = 4.13) 2. In terms of creativity Overall, it was at a high level (\bar{x} = 4.11). 3. The overall resource aspect was at the highest level (\bar{x} = 4.29) and 4. The cooperation aspect. Overall, it was at a high level (\bar{x} = 4.18).

Keywords: driven Thai Niyom Yangyuen Policy, Banthungkraplong Community

บทนำ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รัฐบาลได้จัดทำโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ผ่านกลไกหมู่บ้าน ด้วยการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต เพื่อสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจและส่งเสริมการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง เน้นการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ยกกระดับศักยภาพของหมู่บ้าน โดยการพัฒนาในด้านสังคมและคุณภาพชีวิตควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจในพื้นที่

ภายใต้หลักผลประโยชน์ร่วมกันในชุมชนและแนวทางประชารัฐ รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปแก่หมู่บ้าน เพื่อกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ผ่านกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) หมู่บ้านละ 250,000 บาท จำนวน 74,655 หมู่บ้าน วงเงินรวม 18,663.75 ล้านบาท ผลการดำเนินการเมื่อสิ้นสุดโครงการหมู่บ้าน จำนวน 74,655 หมู่บ้าน ดำเนินโครงการ จำนวน 82,335 โครงการ มีผลเบิกจ่ายทั้งสิ้น 18,648.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.98 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ (18,663.75 ล้านบาท) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล รักษาทิศทางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างยั่งยืน แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” เรื่องที่ 3 ชุมชนอยู่ดีมีสุข โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่หมู่บ้านและชุมชน จำนวน 82,371 แห่ง เป็นเงิน 16,474.2 ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ และเสนอโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ในการแก้ไขปัญหาส่วนรวมของหมู่บ้านและชุมชน (คู่มือการดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ ตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน: 5)

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2561 เห็นชอบกรอบหลักการ 10 เรื่องในการดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ มีคณะกรรมการดำเนินการขับเคลื่อนทุกระดับเพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2561 รับทราบการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน โดยให้

ทุกกระทรวง หน่วยงานของรัฐ บูรณาการการทำงานร่วมกันและสนับสนุนกลไก การปฏิบัติงานในพื้นที่ทุกระดับ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2561 รับทราบการปรับกรอบระยะเวลาในการลงพื้นที่ของทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ระดับตำบลครั้งที่ 3 จากเดิมระหว่างวันที่ 11 - 30 เมษายน 2561 เป็นระหว่างวันที่ 11 เมษายน - 15 พฤษภาคม 2561 และครั้งที่ 4 จากเดิมระหว่างวันที่ 1 - 20 พฤษภาคม 2561 เป็นระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม - 30 มิถุนายน 2561 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2561 รับทราบ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานของทีมงานขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล โดยเน้นสร้าง การรับรู้ ปรับความคิดเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาสร้างความเข้าใจและเน้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับประชาชนแทนการบรรยายเพียงอย่างเดียว โครงการไทยนิยมยั่งยืน: คือการขับเคลื่อนประเทศให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นการร่วมมือกันในการขับเคลื่อนประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล อาศัยความร่วมมือกันของหน่วยงานองค์กรเพื่อ ขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความยั่งยืน โครงการไทยนิยมยั่งยืน ต้องการให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงานที่มีแผนงาน/โครงการและงบประมาณลงไปในพื้นที่ได้มีการบูรณาการ การทำงานร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการลงพื้นที่ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติ แผนการปฏิรูปและปัญหาในเชิงพื้นที่

โครงการไทยนิยมยั่งยืน เป็นการทำงานใน 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะ บนลงล่าง (Top-down) คือ นโยบายรัฐบาลลงไปสู่พื้นที่และลักษณะล่างขึ้นบน (Bottom-up) คือ สะท้อนความต้องการของประชาชนจากการทำประชาคมหมู่บ้าน/ ชุมชน

ซึ่งแนวทางการปฏิบัติงานตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ผู้วิจัยต้องการนำ กรอบหลักการดำเนินงาน 1 เรื่อง จาก 10 เรื่องสำคัญดังกล่าว ได้แก่ เรื่องวิถีไทย วิถีพอเพียง ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้จัดทำรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทย

นิยม ยั่งยืน ของบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและต้องสร้างกลไกการบริหารโครงการ และบูรณาการในระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อรับฟังความคิดเห็นและตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบล รวมทั้งแก้ไขปัญหาในพื้นที่ โดยเฉพาะการลดความเหลื่อมล้ำสามารถก้าวผ่านความยากจน และทั้งหมดนี้เป็นโจทย์สำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง หมู่ 12 เป็น 1 ใน 13 หมู่บ้านของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งก่อตั้งมากกว่า 103 ปีมาแล้ว แต่เดิมบ้านทุ่งกระโปรงเคยเป็นป่ารกเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด เมื่อได้มีการบุกเบิกพื้นที่ของผู้คน บ้านทุ่งกระโปรงแห่งนี้ก็ได้กลายเป็นพื้นที่เกษตร เกือบทุกครัวเรือนมีอาชีพทำนา ทำไร่ หากย้อนไปเมื่อ 18 ปีก่อน ทุกครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม ทำนาปลูกข้าวต่อด้วยพืชไร่ เนื่องจากเป็นเกษตรเชิงเดี่ยวจึงจำเป็นต้องใช้สารเคมีในกระบวนการเพาะปลูกเป็นจำนวนมาก เกษตรกรยิ่งทำก็ยิ่งมีหนี้สิน โดยเฉพาะในช่วงราคาผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรปลูกพืชชนิดเดียวกันเหมือนกัน ราคาที่ต่ำ หนี้สินก็เพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานั้นถือได้ว่าบ้านทุ่งกระโปรงมีผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่วิถีชีวิตเลยก็ว่าได้ โดยผู้ใหญ่ ทวี มณฑา ผู้ใหญ่บ้านทุ่งกระโปรงในขณะนั้น ได้นำแนวคิดเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทางของในหลวงมาทดลองปฏิบัติและแนะนำญาติพี่น้องให้ทดลองปรับวิถีการเกษตรเป็นแบบผสมผสานตามอย่างท่าน เมื่อเห็นว่าได้ผล ผู้ใหญ่ทวีจึงเริ่มเผยแพร่แนวคิดให้กับลูกบ้านชาวทุ่งกระโปรงได้ค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนวิถีการเกษตรจากน้อยครอบครัวขยายเพิ่มขึ้น ๆ จุดเริ่มต้นจากการปรับวิถีการเกษตรจากเกษตรเชิงเดี่ยวเป็นเกษตรผสมผสาน มาสู่การปรับวิถีชีวิตด้านอื่น ๆ จากความเปลี่ยนแปลงในครอบครัวขยายมาสู่ความเปลี่ยนแปลงในชุมชน ในฐานะเป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำของชาวบ้าน ผู้ใหญ่สมหมายได้ต้นแบบที่ดีจากผู้ใหญ่บ้านคนก่อน จึงได้พัฒนาองค์ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของบ้านทุ่งกระโปรงต่อยอดไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรชุมชนที่มีอยู่ในหมู่บ้านและถ่ายทอดความรู้

เหล่านี้้นออกไปอย่างกว้างขวาง เป็นชุมชนต้นแบบเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก บ้านทุ่งกระโปรง จังหวัดนครนายก เป็นอีกหนึ่งชุมชนเล็ก ๆ ที่เรียบง่ายและไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร มีความโดดเด่นในเรื่องของสวนเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน รวมไปถึงคนในชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบพอเพียงตามรอยพ่อหลวง และยังให้เด็ก ๆ ทุกคนได้เข้ามาสัมผัสวิถีของชาวสวนเกษตรอินทรีย์ ได้วิ่งเล่นในสวนผสมผสาน เจอผักผลไม้เต็มไปหมด ทั้งกระท้อนที่มีอยู่เต็มต้น สับปะรด มะนาวลูกใหญ่ แก้วมังกร ผักกูด และชะมวง เป็นชุมชนที่มีความอุดมสมบูรณ์แถมยังเต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่รอให้มอง ๆ ทุกคนเข้ามาเรียนรู้ความเป็นอยู่ของชุมชน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก โดยผู้วิจัยนำกรอบหลักการการดำเนินงาน 1 เรื่อง จาก 10 เรื่อง สำคัญในการดำเนินโครงการไทยนิยมยั่งยืน ได้แก่ เรื่องวิถีไทยวิถีพอเพียง ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง โดยมุ่งเน้นความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผู้วิจัยคาดว่าการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ บุคลากรที่สนใจเกี่ยวกับโครงการไทยนิยมยั่งยืน โดยนำผลการวิจัย ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาชุมชน/ หมู่บ้านได้อย่างประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก
3. เพื่อศึกษาการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้ศึกษาในขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาจากข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการไทยนิยมยั่งยืน เรื่อง วิถีไทย วิถีพอเพียง ของศูนย์การเรียนรู้บ้านทุ่งกระโปรง จ.นครนายก โดยได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 7 ชุมชนต้นแบบของโครงการ Village to the World ที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชนท่องเที่ยว ขยายตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ สร้างโอกาสให้ชุมชน มีช่องทางตลาดที่จะหารายได้เพิ่มจากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

2. ขอบเขตประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ปลัดอำเภอ 2) กรรมการโครงการไทยนิยมยั่งยืน 3) องค์การบริหารส่วนตำบลป่าชะ 4) กรรมการบริหารชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 5) ผู้ใหญ่บ้าน และ 6) ตัวแทนประชาชนชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง จำนวน 12 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้สรุปได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00

1.2 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมามีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาอันดับสองมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 รองลงมาอันดับสามมีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 รองลงมาอันดับสี่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และอันดับสุดท้ายมีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

1.3 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาอันดับสองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 รองลงมาอันดับสามมีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 รองลงมาอันดับสี่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และอันดับไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

1.4 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมามีอาชีพข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 รองลงมาอันดับสองเป็นผู้ใช้แรงงาน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 รองลงมาอันดับสามมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และอันดับสุดท้ายมีอาชีพอื่น ๆ เช่น แม่บ้าน รับจ้างทั่วไป เป็นต้น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

1.5 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 45.50 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมาอันดับสองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับสุดท้ายมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนกรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน จำแนกตามด้านความสามารถในการปรับตัว ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ และด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2.1-2.4

ตารางที่ 2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ในภาพรวม

ประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านความสามารถในการปรับตัว	4.04	.713	มาก	3
2. ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์	4.08	.762	มาก	1
3. ด้านความสามารถในการบูรณาการ	4.07	.686	มาก	2
รวม	4.06	.720	มาก	

จากตารางที่ 2.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการบูรณาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

ตารางที่ 2.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการปรับตัว

ด้านความสามารถในการปรับตัว	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ชุมชนมีการปรับกฎระเบียบวิธีการให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี	4.03	.687	มาก	2
2. ชุมชนมีการปรับตัวต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เปลี่ยนแปลง	4.14	.695	มาก	1
3. มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ	4.14	.695	มาก	1
4. ชุมชนมีการพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อศึกษาดูงาน	3.84	.775	มาก	3
รวม	4.04	.713	มาก	

จากตารางที่ 2.2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการปรับตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ชุมชนมีการปรับตัวต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เปลี่ยนแปลง และมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา พบว่า ชุมชนมีการปรับกฎระเบียบวิธีการให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และอันดับสุดท้าย พบว่า ชุมชนมีการพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อศึกษาดูงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการ ไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์

ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการวางแผนและบริหารจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.14	.764	มาก	1
2. มีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลและผลจากทุกฝ่าย	4.07	.716	มาก	4
3. มีการสละทรัพย์สินส่วนตนเพื่อประโยชน์ในชุมชน	3.97	.817	มาก	5
4. มีการดำเนินการต่าง ๆ จะยึดผลสัมฤทธิ์เพื่อชุมชนสูงสุด	4.12	.706	มาก	2
5. มีการตรวจสอบประเมินการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.09	.809	มาก	3
รวม	4.08	.762	มาก	

จากตารางที่ 2.3 ผลการศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการวางแผนและบริหารจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา พบว่า มีการดำเนินการต่าง ๆ จะยึดผลสัมฤทธิ์เพื่อชุมชนสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า มีการตรวจสอบประเมิน การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา อันดับสาม พบว่า มีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้เหตุและผลจากทุกฝ่าย อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการสละทรัพย์สินส่วนตนเพื่อ ประโยชน์ในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิผล การขับเคลื่อนโครงการ ไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบูรณาการ

ด้านความสามารถในการบูรณาการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการสร้างบรรยากาศการทำงานของชุมชนในเชิงบวก	4.03	.701	มาก	4
2. มีการสร้างสัมพันธ์ภาพความร่วมมือระหว่างชุมชนและ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน	4.04	.729	มาก	3
3. มีการประสานงานกับชุมชนอื่น ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.24	.595	มากที่สุด	1
4. ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากภายนอกอยู่เสมอ	3.96	.722	มาก	5
5. มีการสื่อสารด้วยฉันทามติเพื่อลดความขัดแย้งภายในชุมชน	4.09	.681	มาก	2
รวม	4.07	.686	มาก	

จากตารางที่ 2.4 ผลการศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการ ประสานงานกับชุมชนอื่น ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมา พบว่า มีการสื่อสารด้วยฉันทามติเพื่อลดความขัดแย้ง

ภายในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพความร่วมมือระหว่างชุมชนและหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมาอันดับสาม พบว่า มีการสร้างบรรยากาศการทำงานของชุมชนในเชิงบวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และอันดับสุดท้าย พบว่า ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากภายนอกอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะงัดจังหวัดนครนายก

ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนกรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจงเป็นประชาชน ในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง จำนวน 200 คน จำแนกตามด้านการวางแผน ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านทรัพยากร และด้านความร่วมมือ โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 3.1 – 3.5

ตารางที่ 3.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ในภาพรวม

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	4.13	.700	มาก	3
2. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.11	.680	มาก	4
3. ด้านทรัพยากร	4.29	.654	มากที่สุด	1
4. ด้านความร่วมมือ	4.18	.668	มาก	2
รวม	4.18	.675	มาก	

จากตารางที่ 3.1 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อ

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านทรัพยากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือ ด้านความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาอันดับสองคือ ด้านมีการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง

ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. คนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการวางแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจ	4.22	.722	มากที่สุด	1
2. คนในชุมชนบ้านกระโปรงมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน	4.17	.762	มาก	2
3. มีการระดมความคิดของคนในชุมชนให้เกิดเป็นวิสัยทัศน์พันธกิจ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	4.05	.718	มาก	5
4. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ	4.11	.671	มาก	4
5. มีการนำผลจากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและวางแผนการดำเนินงาน	4.12	.627	มาก	3
รวม	4.13	.700	มาก	

จากตารางที่ 3.2 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า คนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการวางแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมา พบว่า คนในชุมชนบ้านกระโปรงมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า มีการนำผลจากการประเมิน

ไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและวางแผนการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาอันดับสาม พบว่า มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เป็นระยะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการระดมความคิดของคนในชุมชนให้เกิดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง **ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์**

ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำงานวิจัยหรือวิธีการใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน	4.03	.676	มาก	5
2. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน	4.17	.663	มาก	1
3. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานและวิธีการใหม่ ๆ ที่ดีมากยิ่งขึ้น	4.16	.666	มาก	2
4. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีแนวทางแก้ไขปัญหอยุ่เสมอ	4.11	.693	มาก	3
5. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถถ่ายทอดความรู้และประยุกต์วิธีการดำเนินการให้เข้ากับสถานการณ์	4.09	.703	มาก	4
รวม	4.11	.680	มาก	

จากตารางที่ 3.3 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา พบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานและ

วิธีการใหม่ ๆ ที่ดีมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาอันดับสองพบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งเหยิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาอันดับสามพบว่าชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถถ่ายทอดความรู้และ ประยุกต์วิธีการดำเนินการให้เข้ากับสถานการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และ อันดับสุดท้ายพบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำงานวิจัยหรือวิธีการใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบาย ไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง

ด้านทรัพยากร	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการใช้ทรัพยากรมนุษย์อย่างคุ้มค่า	4.29	.596	มากที่สุด	2
2. มีการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการ อย่างเหมาะสม	4.24	.644	มากที่สุด	5
3. มีการกำหนดนโยบายที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่คนใน ชุมชน	4.25	.661	มากที่สุด	4
4. มีการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์	4.27	.661	มากที่สุด	3
5. มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.39	.707	มากที่สุด	1
รวม	4.29	.654	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3.4 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมา พบว่า มีการใช้ทรัพยากรมนุษย์อย่างคุ้มค่า อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า มีการจัดลำดับความสำคัญ

4.27) รองลงมาอันดับสามพบว่ามีการกำหนดนโยบายที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่คนในชุมชน ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการอย่างเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง
ด้านความร่วมมือ

ด้านความร่วมมือ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการดำเนินการโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชน	4.28	.672	มากที่สุด	1
2. มีการกำหนดแผนการในการดำเนินงานของคนในชุมชน	4.18	.622	มาก	3
3. มีการติดตามผลการดำเนินงานของคนในชุมชน	4.22	.635	มากที่สุด	2
4. ผลที่ได้จากการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาชุมชน	4.14	.699	มาก	4
5. มีการประยุกต์องค์ความรู้ของคนในชุมชน	4.08	.711	มาก	5
รวม	4.18	.668	มาก	

จากตารางที่ 3.5 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงด้านความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการดำเนินการโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชนมีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา พบว่า มีการติดตามผลการดำเนินงานของคนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า

มีการกำหนดแผนการดำเนินงานของคนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาอับสาม พบว่า ผลที่ได้จากการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการประยุกต์องค์ความรู้ของคนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าเซ อําเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าเซ อําเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก แตกต่างกัน ด้านเพศ

	สถิติ (t-test)	ผลรวม กำลังสองเฉลี่ย (Mean)	องศา อิสระ (df.)	นัยสำคัญ ทางสถิติ (Sig.)
เพศ	40.923	1.440	199	.000
ประสิทธิผลการขับเคลื่อน โครงการไทยนิยมยั่งยืน	133.291	56.854	199	.000

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน พบว่า ด้านเพศประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าเซ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนกรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าเซ อําเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ประกอบด้วยประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้แก่ การมีจิตใจเอื้อสาธารณะ การเห็นประโยชน์แก่ส่วนรวม การมีความรับผิดชอบ การมีจิตสำนึก และการกล่อมเกลากับจิตสาธารณะของประชาชนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้แก่ ด้านความสามารถในการปรับตัวด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ และด้านความสามารถในการบูรณาการประชาชนในหมู่บ้านทุ่งกระโปรงมีการปรับตัวต่อการใช้ทรัพยากรที่เปลี่ยนแปลง มีการวาง

แผนการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้แก่ การวางแผน ความคิดริเริ่มสร้าง ทรัพยากร และความร่วมมือ ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการวางแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจ มีการกำหนดนโยบายที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม มีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าอย่างสูงสุดในการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนเกิดจากการมีส่วนร่วมจากประชาชนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงอย่างชัดเจน

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัย การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำมาอภิปรายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการศึกษได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 3 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความสามารถในการปรับตัว จากผลการศึกษา พบว่า ชุมชนมีการปรับตัวต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เปลี่ยนไป สามารถปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี ประชาชนในชุมชนมีความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2555: 432) กล่าวว่า ทรัพยากรมีความสำคัญต่อการดำเนินโครงการ ถ้าขาดทรัพยากรในการสนับสนุนแผนการดำเนินงานอาจเกิดการล้มเหลว ซึ่งทรัพยากรอาจรวมถึง เงินทุน เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ตลอดจนการใช้กลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2 ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ จากผลการศึกษา พบว่า มีการวางแผนและบริหารจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน Thomas R. Dye (2005: 1-5) ได้กล่าวว่า การดำเนินการหรือการกระทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหารหรือกระบวนการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยวิธีปฏิบัติงาน ที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter, Donald S. & Van Horn, Carl E. (1976: 103) ได้ให้ความหมายว่า การกระทำที่มุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ การกระทำนี้มีทั้งความพยายามครั้งเดียวที่จะแปลงการตัดสินใจไปสู่ การปฏิบัติ

1.3 ด้านความสามารถในการบูรณาการ จากผลการศึกษา พบว่า มีการประสานงานกับชุมชนอื่น ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการสร้างสัมพันธ์ภาพความร่วมมือระหว่างชุมชนและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกัน แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชน เพื่อเป็นยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bridgman & Davis (2007: 27-29) กล่าวว่า การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพต้องมีการปรึกษาหารือกัน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง และ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kerr (1996) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานเป็นกระบวนการ จัดการและประสานกับผู้เกี่ยวข้องกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคล เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินนโยบายขององค์กรที่ได้กำหนดไว้

2. ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 4 ด้าน สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน จากผลการศึกษา พบว่า คนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง มีการวางแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจของชุมชนอย่าง ชัดเจน ในการบริหารจัดการเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ และสอดคล้อง กันสภาพความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา บวรวัฒนา (2552: 176) มีความเห็นว่า การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็น

เรื่องของความสำเ็จและมีประสิทธิผลสูง และสอดคล้องกับแนวคิดของ จงกลทองโถม (2555: ออนไลน์) เสนอว่า การดำเนินการที่ได้ผลค้่มค่าคือ การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และได้ผลผลิตเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2 ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากผลการศึกษา พบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชนมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของบ้านทุ่งกระโปรงต่อยอดไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรชุมชนที่มีอยู่ในหมู่บ้านและถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นออกไปอย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานหรือการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม ทำให้การสื่อสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในการดำเนินงานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ ลีเยม และ ยีนไนน์ (Williams & Jeannine อ้างถึงใน สุภัทท์ พันธุ์พัฒนกุล, 2554: 21) กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานของรูปแบบในสื่อสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลตามลักษณะหรือปรากฏการณ์เฉพาะ การถ่ายทอดแนวความคิด หรือจินตภาพ การพัฒนารูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ด้านทรัพยากร จากผลการศึกษา พบว่า มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดประชาชนในชุมชนได้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด ค้่มค่าและสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการดูแลรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงการนำทรัพยากรชุมชนมาใช้อย่างประหยัดและให้เกิดประโยชน์อย่างค้่มค่าที่สุดโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า ความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงินและอุปกรณ์การบริหารรวมทั้งความสามารถในการนำเงินและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ได้ทันเวลาและสถานการณ์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2555: 432) กล่าวว่า ทรัพยากรมีความสำคัญต่อการดำเนินโครงการ ถ้าขาดทรัพยากรในการสนับสนุนแผนการดำเนินงานอาจเกิดการล้มเหลว ซึ่งทรัพยากรอาจรวมถึง เงินทุน เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ตลอดจนการใช้กลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.4 ด้านความร่วมมือ จากผลการศึกษา พบว่า มีการดำเนินการโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนได้ร่วมกันจัดทำแผนรวมทั้งการนำแผนไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญยรงค์ นิลวงค์ (2537: 1) กล่าวว่า การทำงานแบบมีส่วนร่วมตั้งมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบมีการวางแผนติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตามขั้นตอนในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า ระบบการกำกับ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของบุคคลและองค์กรที่ รับผิดชอบ การกำกับ ตรวจสอบมุ่งที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารสามารถที่จะนำผลการประเมินไปแก้ไขและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติเพื่อให้นโยบายบรรลุผล

3. การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาใช้ในการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จากผลการวิจัยมีดังนี้คือ

3.1 ประสิทธิภาพรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการปรับตัว คือ ควรมีการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาคุณภาพ เพื่อให้ร่วมกันเป็นพลังในการขับเคลื่อนชุมชนให้เกิดการพัฒนา และเป็นชุมชนต้นแบบในเรื่องของการสร้างอาชีพชุมชนให้เกิดประสิทธิผล 2) ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ คือ ควรมีการจัดทำแผนชุมชนโดยมีการกำหนดเป้าหมาย กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนที่มุ่งเน้นในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชุมชน ให้เกิดการพัฒนาในการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3) ความสามารถในการบูรณาการ คือ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับชุมชน มีการติดต่อประสานงานกับชุมชนใกล้เคียง เพื่อบูรณาการสร้างงาน สร้างอาชีพที่หลากหลายทำให้ชุมชนเป็นชุมชนต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า การสร้างแรงเสริมทางบวกจะทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ

มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน แรงเสริมทางบวกจะเป็นพลังจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมุ่งมั่น ตั้งใจทำงานในหน้าที่ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารัง ธัญวงศ์ (2555: 432) กล่าวว่า การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นปัจจัยกำหนดผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน การสร้างสิ่งจูงใจเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จและได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

3.2 ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัด นครนายก ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน คือ ควรมีการกำหนดแผน กำหนดเป้าหมายที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาคความยากจนของประชาชน ในการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้เป็นชุมชนแห่งความสุข มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน 2) ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานก้าวสู่ความเป็นสากล ทำให้ประชาชนเกิดรายได้อย่างมั่นคงและสามารถพึ่งพาตนเองได้ 3) ด้านทรัพยากร คือ กระบวนการสร้างการเรียนรู้กับประชาชนในชุมชนรู้จักการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด รู้จักรักษาสาธารณสุขสมบัติของชุมชน รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากร รักษาสภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้มีความอุดมสมบูรณ์ มีการสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร เวลา รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม และ 4) ด้านความร่วมมือ คือ ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ในการติดต่อ ประสานงาน มีการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการสร้างและการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การติดตาม การประเมินผล และการรับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติความรู้ความสามารถและทักษะของทีมงาน ความสามารถและประสบการณ์ของผู้นำองค์กร ระบบการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารภายในและระหว่างองค์กรการมีการใช้เทคโนโลยีการบริหารอย่างเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงินและ

อุปกรณ์การบริหารรวมทั้งความสามารถนำ เงินและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ ได้ทันเวลาและสถานการณ์ จะทำให้ผู้ปฏิบัติตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติ จะทุ่มเท ความสามารถ และอุทิศเวลาในการปฏิบัติโดยอาจจะเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น กำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอแนะแนวปฏิบัติตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์แห่งความเป็นจริงจะส่งผลให้นโยบายบรรลุผล

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชน บ้านทุ่งกระโปรงที่มีประสิทธิผล ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านความสามารถในการปรับตัว โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อย ที่สุดคือ ชุมชนมีการพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อศึกษาดูงาน ดังนั้น ควรมี การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความโดดเด่นและเป็นที่น่าสนใจ เป็นชุมชนที่มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้ประชาชนผู้ที่สนใจได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตแบบ พอเพียง

1.2 ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยภาพรวมข้อที่ได้ คะแนนน้อยที่สุดคือ มีการสละทรัพย์สินส่วนตัวเพื่อประโยชน์ในชุมชน ดังนั้น ควรมี การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนได้มีความตระหนักรู้ถึงการมีจิตสาธารณะ การเสียสละ ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

1.3 ด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนน น้อยที่สุดคือ ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากภายนอกอยู่เสมอ ดังนั้น ควรมี การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รู้การบูรณาการการเรียนรู้ระหว่าง ชุมชน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การพัฒนาที่มีประสิทธิผลมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเกี่ยวกับสร้างความเป็นเครือข่าย และสร้างความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ให้ชุมชน สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ได้ค่างมีประสิทธิภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้ค่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

2.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการ
ชุมชนต้นแบบให้เกิดประสิทธิผล

References

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2555). นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และ
กระบวนการ. (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

กล้า ทองขาว. (2551). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะและ
การวางแผนหน่วยที่ 6 เรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

บุญยรงค์ นิลวงศ์ (2537). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนสุภภัท พันธ์พัฒนกุล (2554). การพัฒนารูปแบบการ
บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

จنگล ทองโฉม. (2555). ศัพท์เกี่ยวกับการประเมินผล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
gotoknow.org. 14 กรกฎาคม 2557

พิทยา บวรวัฒนา. (2552). ทฤษฎีองค์การสาธารณะ. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภกา

Bridgman, Peter and Davis, Glyn. (2 0 0 7) . The Australian Policy
Handbook. (2nd). NSW. : Allen and Unwin.

Thomas R. Dye (2005) Understanding Public Policy. New Jersey: Pearson
Education.

อิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

The Influence of Perceived Tourism Components towards Decisions
Making for Cultural Tourism in Nakhon Si Thammarat

เพ็ญพิศ ศรีประเสริฐ

Piangpis Sriprasert

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

piangpis_sri@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว และการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ 2) อิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยกำหนดความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 5 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมานสำหรับการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวม นักท่องเที่ยวมีการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวในด้าน สิ่งดึงดูดใจ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีระดับการรับรู้ในด้านการเข้าถึงแหล่งเที่ยวน้อยที่สุด นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวสูงสุด รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมภายหลังการเดินทาง ด้านการรับรู้/ตระหนักถึงปัญหาด้านแสวงหาข้อมูล/ค้นหาข้อมูล และด้านการประเมินผลทางเลือกตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ความถดถอย เชิงเส้นพหุคูณ พบว่า การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งประกอบไปด้วยด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวได้ร้อยละ 45.6 โดยปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

คำสำคัญ การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว; การตัดสินใจท่องเที่ยว; การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Abstract

The objectives of this research were; 1) to study perceived tourism components and decisions making for cultural tourism among Thai tourist and 2) to study the influence of perceived tourism components towards decisions making for cultural tourism in Nakhon Si Thammarat. The quantitative approach was employed in this study. This research was conducted on 400 Thai tourists who traveled to Nakhon Si Thammarat for cultural tourism. The samples were calculated at 95% confidence level using 5% sampling error. 400 tourists selected by convenience sampling method. The descriptive statistics were frequency, percentage, mean and standard deviation. The inferential statistic for hypothesis testing was stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that tourists have high level of overall

results showed that tourist have highest level in attraction and amenities, followed by accessibility. Tourists demonstrated high level of overall decisions making towards cultural tourism in Nakhon Si Thammarat. When considering each aspect; the results revealed that tourist have highest level in travelling decision, followed by post travelling behaviour, problem recognition, information search and evaluation of alternatives, respectively. Perceived tourism components, which composed of attraction, amenities and accessibility aspects influenced their decisions making for cultural tourism. The results suggested that these three aspects contributed to 45.6 per cent to the variation of decisions making for cultural tourism. The attraction aspect showed highest influence on decisions making for cultural tourism, followed by accessibility and amenities aspects, respectively.

Keywords Perceived Tourism Components; Decisions Making for Tourism; Cultural Tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศได้ แต่อย่างไรก็ตาม การบริหารความเสี่ยงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจากการที่ต้องพึ่งพาตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติจึงเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการวางแผนเพื่อผลักดันการเติบโตของตลาดท่องเที่ยวไทยในอนาคต การเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศจึงเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมธุรกิจและการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสามารถลดการไหลออกของเงินตราไปยังต่างประเทศ อีกทั้งยังสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสร้างจิตสำนึกหวงแหนทรัพยากรของประเทศให้ถูกทำลายน้อยที่สุด การท่องเที่ยว

ยังส่งผลทางด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วยการช่วยสนับสนุน พี่นฟู อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ให้คงอยู่สืบไป

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในพื้นที่ หรือชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนท้องถิ่นนั้นได้จัดขึ้น เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่รวมทั้งความสนุกสนาน เพลิดเพลินใจพร้อมกับการเรียนรู้สภาพสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อการตระหนักถึงคุณค่า และการรักษาวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ดังนี้ 1) เป็นประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของแต่ละท้องถิ่น และสมควรที่จะดำรงรักษาไว้สืบต่อไป 2) เจ้าของพื้นที่ร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านการวางแผน การจัดการและการอนุรักษ์ 3) มีวิทยากรและมัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น และ 4) มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ความประทับใจ และประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากเดิม (Matkul, 2013)

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น โครงการเศรษฐกิจสร้างสรรค์จึงได้มีการจำแนกลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ดังนี้

1. มรดกโลก สิ่งที่ยังบอกถึงคุณค่าของสิ่งที่มนุษยชาติหรือธรรมชาติสร้างขึ้น มา ควรแก่การอนุรักษ์ปกป้องให้ตกทอดไปยังชนรุ่นหลังและเป็นสิ่งที่ทุกคนในโลกปัจจุบันนี้เป็นเจ้าของร่วมกัน แบ่งออกเป็นมรดกแห่งความทรงจำของโลก มรดกโลกทางวัฒนธรรม และมรดกโลกทางธรรมชาติ

2. อุทยานประวัติศาสตร์ บริเวณที่มีหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ สมัยใดสมัยหนึ่งของประเทศ หลักฐานและความสำคัญดังกล่าวอาจเป็นทางวัฒนธรรม การเมือง และสังคมวิทยาก็ได้

3. พิพิธภัณฑ์หน่วยงานที่ไม่หวังผลกำไร เป็นสถาบันที่ถาวรในการรวบรวม สงวนรักษา ศึกษาวิจัย สื่อสารและจัดแสดงนิทรรศการ ให้บริการแก่สังคมเพื่อการพัฒนา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อการค้นคว้า การศึกษา และความเพลิดเพลิน โดยแสดงหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์และสภาพแวดล้อม สิ่งซึ่ง สงวน รักษาและจัดแสดงนั้นไม่ใช่เป็นเพียงวัตถุ แต่ได้รวมถึงสิ่งที่มีชีวิตด้วยโดยรวมไปถึง สวนสัตว์

สวนพฤกษชาติ วนอุทยาน สถานที่สงวนสัตว์น้ำ และสถานที่อันจัดเป็นเขตสงวนอื่น ๆ รวมทั้งโบราณสถานและแหล่งอนุสรณ์สถาน ศูนย์วิทยาศาสตร์และท้องฟ้าจำลอง

4. แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตรงกับข้ามกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เมืองขนาดใหญ่ ๆ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปเที่ยวชมสิ่งก่อสร้างและสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน สถานที่ที่รัฐบาลก่อสร้างขึ้น เช่น พระราชวังหรืออาคารเก่าแก่ที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่สำคัญ

5. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเกิดจากสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ประกอบด้วย สภาพภูมิอากาศ (Climate) ทิวทัศน์ที่สวยงาม (Scenery) และสัตว์ป่า (Wildlife) นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด แต่แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวเหล่านี้จะต้องได้รับการดูแลและบำรุงรักษาเป็นอย่างดีจากทุก ๆ ฝ่าย เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์อาจทำลายความสวยงามอันทรงคุณค่าเหล่านี้ลงได้ (Ministry of Culture, 2012)

จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากนักท่องเที่ยว ด้วยมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งในด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณีท้องถิ่น ทัศนกรรมงานฝีมือ และวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ เมืองนครมาจากชื่อของ “พระเจ้าศรีธรรมโศกราช” หมายถึง “นครอันสง่าแห่งพระราชผู้ทรงธรรม” และธรรมของราชานี้คือ “ธรรมแห่งพระพุทธศาสนา” ซึ่งเมืองนครถือเป็นแหล่งรวมอารยธรรมจนกลายเป็นพื้นฐานทางวัฒนธรรมของมาถึงปัจจุบัน มีคำขวัญประจำเมืองคือ เมืองประวัติศาสตร์ พระธาตุทองคำ ชื่นฉ่ำธรรมชาติ แร่ธาตุอุดม เครื่องถมสามกษัตริย์ มากวัดมากศิลป์ ครบสิ้นกุ้งปู ได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งนครสองธรรม “ธรรมะ” และ “ธรรมชาติ” มีมรดกทางวัฒนธรรมรวมถึงทรัพยากรป่าไม้และทะเลอันอุดมสมบูรณ์ ที่หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียวทำให้มีเสน่ห์นำมาเยือน โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่นในแต่ละท้องที่ ดังนี้

อำเภอเมือง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น วัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร ศาลหลักเมืองนครศรีธรรมราช พิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช บ้านหนังตะลุงสุชาติ ทรัพย์สิน กำแพงเมืองเก่า หอพระพุทธสิหิงค์ เป็นต้น

อำเภอชนอม มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น หมู่บ้าน แหลมประทับ วิถีชีวิตชาวประมง โลมาสีชมพู เขาหินพับผ้า เกาะนุ้ย-บ่อน้ำจืดกลางทะเล อุทยานแห่งชาติหาดชนอม-หมู่เกาะทะเลใต้ เป็นต้น

อำเภอฉวาง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น ชุมชนไม้เรียง เป็นต้น

อำเภอช้างกลาง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น จุดชมวิว เขาเหมน หรือเขาพระสุเมรุ วัดธาตุน้อย วัดเทพกฤษุขร วัดสวนขัน การท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชนคนรักเห็ด เป็นต้น

อำเภอเชียรใหญ่ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น ศาลหลวง ต้นไทร วัดแม่เจ้าอยู่หัว เป็นต้น

อำเภอท่าศาลา มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น โบราณคดี วัดโมคลาน อุทยานแห่งชาติเขานัน พิพิธภัณฑ์หาดทรายแก้ว เป็นต้น

อำเภอทุ่งสง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น ถ้ำตลอด พระโพธิสัตว์กวนอิม หรือศาลเจ้าชำปอกง (หลวงพ่อโต) อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง เป็นต้น

อำเภอนบพิตำ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น ทะเลหมอก กรุงซิง ล่องแก่งคลองกลาย เป็นต้น

อำเภอปากพนัง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น ตลาดร้อยปี ริมแม่น้ำปากพนังฝั่งตะวันออก วัดนันทาราม คอนโดนกนางแอ่น เป็นต้น

อำเภอพรหมคีรี มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น พระตำหนักเมืองนคร วัดเขาขุนพนม น้ำตกพรหมโลก เป็นต้น

อำเภอพิบูลย์ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น อ่างเก็บน้ำกะทูน
โครงการเขรามิก เป็นต้น

อำเภอร่อนพิบูลย์ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น วัดเทพนิมิต
หรือวัดวัฬหลง วัดร่อนนา วัดถลุงทอง น้ำตกวังศิลารักษ์ เป็นต้น

อำเภอลานสกา มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น อุทยาน
แห่งชาติเขาหลวง ชุมชนคีรีวง เป็นต้น

อำเภอสิชล มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ เช่น วัดเจดีย์ไอลี่ไข
แหล่งโบราณคดีเขาตา อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด เขาพลายดำ เป็นต้น

เทศกาลงานประเพณีที่มีเอกลักษณ์น่าสนใจของจังหวัดนครศรีธรรมราช
เช่น ประเพณีทำบุญปีใหม่ ให้ทานไฟเมืองนครหรือประเพณีเดือนอ้าย ประเพณี
มาฆบูชาแห่ผ้าขึ้นธาตุนานาชาติที่เมืองนคร ประเพณีแห่นางกระดาน ประเพณี
บุญเดือนสิบ หรือประเพณีสารทเดือนสิบ

สำหรับสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่มีความโดดเด่น เช่น เครื่องถมนคร
สร้อยนะโม สร้อยสามกษัตริย์ สร้อยเงิน หนังตะลุง ผ้ายกเมืองนคร จักสานย่านลิเภา
หัตถกรรมจากกระจูด พัดใบกะพ้อ มังคุดคัด เป็นต้น

จังหวัดนครศรีธรรมราชได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดเพื่อแสดงตำแหน่ง
และทิศทางการพัฒนาจังหวัดไว้ว่า “นครแห่งอารยธรรม นำอยู่น่าเที่ยว การเกษตร
และอุตสาหกรรมยั่งยืน” โดยมุ่งประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้มี
การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่สามารถ
เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวได้รับ
การพัฒนาให้ได้มาตรฐาน (the Nakhonsithammarat provincial office, 2022)
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นมาตรการสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม
และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากความโดดเด่นและหลากหลาย
ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถเป็นปัจจัยหลักในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้
มาเยือนจังหวัดได้

เนื่องจากความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยพื้นฐานในการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว หากแหล่งท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่มีความพร้อมต่อการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยวก็จะสามารถเป็นแรงจูงใจหลักให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวนั้นได้ (Andrianto & Sugiana, 2016; Saeroji, Wijaya & Wardani, 2018) โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพควรมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ที่เกิดจากสถานที่ (Site) หรือเหตุการณ์ (Event) โดยสถานที่นั้นอาจเกิดจากธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นแต่เหตุการณ์ที่น่าประทับใจเกิดจากมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น สิ่งที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวแตกต่างกันตามความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม และสถานบันเทิง เป็นต้น

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) หมายถึง สิ่งที่ทำให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เพื่อสร้างความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ระบบการรักษาความปลอดภัย ระบบสื่อสาร ระบบสาธารณสุขปลอดภัย และระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ ซึ่งจะต้องมีระบบขนส่งที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวอันประกอบด้วยเส้นทาง ยานพาหนะ และผู้ประกอบการขนส่ง เพื่อลำเลียงนักท่องเที่ยว และสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง (Collier & Harraway, 1997)

ดังนั้น ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนากลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อกระตุ้นและจูงใจให้นักท่องเที่ยวเลือกจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจุดหมายปลายทางสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว

การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ เนื่องจากการลดทางเลือกทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายให้เหลือเพียงทางเดียว กระบวนการตัดสินใจซื้อของนักท่องเที่ยวสามารถ

พิจารณาตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ เป็น 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากเหตุการณ์ก่อนที่จะมีการซื้อสินค้าหรือบริการ จนถึงเหตุการณ์ภายหลังจากการซื้อ (Kotler, 1997) ดังนี้

1. การรับรู้ถึงความต้องการ (Problem Recognition) พฤติกรรมการซื้อจะมีจุดเริ่มต้นจากการที่ผู้บริโภคมีความต้องการที่อาจได้รับจากการกระตุ้นจากภายนอก เช่น สื่อโฆษณาที่จูงใจ หรือเห็นคนรอบข้างใช้สินค้านั้น ๆ เป็นต้น หรือจากภายใน เช่น ความรู้สึกหิว ความต้องการขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

2. การค้นหาข้อมูล (Information Search) หลังจากผู้บริโภคเกิดความต้องการแล้ว การค้นหา เสาะหา ศึกษาข้อมูลของสินค้านั้น ๆ เป็นขั้นตอนที่จะเกิดต่อมา แต่ทั้งนี้กระบวนการหาข้อมูลในขั้นนี้อาจไม่เกิดขึ้นในกรณีที่ผู้บริโภคมีความต้องการสินค้าสูงมาก และสามารถซื้อสินค้าได้ทันที การเสาะหาข้อมูลอาจไม่มี เพราะผู้บริโภคจะซื้อสินค้าในทันที แต่ถ้าหากมีความต้องการธรรมดาตามธรรมชาติ และไม่อาจหาซื้อได้ทันที การเสาะหาข้อมูลก็จะเกิดขึ้นในกระบวนการตัดสินใจซื้อ

3. การประเมินทางเลือกในการตัดสินใจซื้อ (Evaluation of Alternatives) เมื่อผู้บริโภคได้มีการเสาะหาข้อมูลแล้ว จากนั้นผู้บริโภคจะเกิดความเข้าใจ และประเมินผลทางเลือกต่าง ๆ นั้นหมายถึง ผู้บริโภคต้องมีการตัดสินใจว่าจะซื้อสินค้านี้หืออะไร หรือซื้อสินค้าอะไร ผู้บริโภคแต่ละคนก็มีแนวทางการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการตัดสินใจ และทางเลือกที่มีอยู่ นักการตลาดจำเป็นต้องรู้ถึงวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้บริโภคใช้ในการประเมินผลทางเลือก แนวความคิดพื้นฐานที่ช่วยเหลือในกระบวนการประเมินผล พฤติกรรมผู้บริโภคมีหลายประการ ดังนี้

3.1 คุณสมบัติผลิตภัณฑ์ (Attributes) และประโยชน์ของสินค้าที่ได้รับ คือ การพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ และคุณสมบัติของสินค้าว่าสามารถทำอะไรได้บ้างหรือมีความสามารถเพียงใด

3.2 ผู้บริโภคจะให้น้ำหนักความสำคัญของคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ (Degree of Importance) คือ การพิจารณาถึงความสำคัญของคุณสมบัติ (Attributes Importance) ของสินค้าเป็นหลักมากกว่าพิจารณาถึงความโดดเด่นของสินค้า (Salient Attributes) ดังนั้น ความเชื่อถือเกี่ยวกับตราสินค้าอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

3.3 ความเชื่อถือต่อตราสินค้า (Brand Beliefs) คือ การพิจารณาถึงความเชื่อถือต่อตราของสินค้า หรือภาพลักษณ์ของสินค้า (Brand Image) ที่ผู้บริโภคได้เคยพบเห็นรับรู้จากประสบการณ์ในอดีต

3.4 ความพอใจ (Utility Function) คือ การประเมินว่ามีความพอใจต่อสินค้าแต่ละตราสินค้าแค่ไหน ถ้านำคุณสมบัติของสินค้าเทียบกับความพึงพอใจที่ได้รับจากคุณสมบัติของแต่ละสินค้าแล้วก็จะสามารถประเมินการเลือกซื้อสินค้าได้ง่ายขึ้น

3.5 กระบวนการประเมิน วิธีนี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าเอาไปจายสำหรับการตัดสินใจ เช่น ความพอใจ ความเชื่อถือในตราสินค้า คุณสมบัติของสินค้ามาพิจารณาเปรียบเทียบให้คะแนนเพื่อหาผล สรุปว่า ตราสินค้าใดได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุดก่อนการตัดสินใจซื้อต่อไป

4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) จากการประเมินทางเลือกในการตัดสินใจทำให้ผู้บริโภคสามารถจัดลำดับความสำคัญของการเลือกซื้อได้แล้ว ในขั้นต่อไปคือ การพิจารณาถึงทัศนคติของผู้อื่นที่มีต่อการตัดสินใจซื้อ (Attitudes of Others) และปัจจัยที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ (Unexpected Situation) การที่ผู้บริโภคสามารถประเมิน และเลือกสินค้าหรือตราสินค้าได้แล้ว ไม่ได้หมายความว่า จะเกิดการซื้อได้เพราะปัจจัยทั้งสองอย่างนี้ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสี่ยงจากการเลือกบริโภคสินค้านั้น ๆ ได้อีกด้วย

5. พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post Purchase Behavior) หลังจากมีการซื้อแล้ว ผู้บริโภคจะได้รับประสบการณ์ในการบริโภค ซึ่งอาจจะได้รับความพอใจหรือไม่พอใจก็ได้ถ้าพอใจผู้บริโภคได้รับทราบถึงข้อดีต่าง ๆ ของสินค้าก็ทำให้เกิดการซื้อซ้ำได้หรืออาจมีการแนะนำให้เกิดผู้บริโภครายใหม่ได้ แต่ถ้าไม่พอใจผู้บริโภคก็อาจเลิกซื้อสินค้าในครั้งต่อไป และอาจส่งผลเสียต่อเนื่องจากการบอกต่อ ทำให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าได้น้อยลงตามไปด้วย

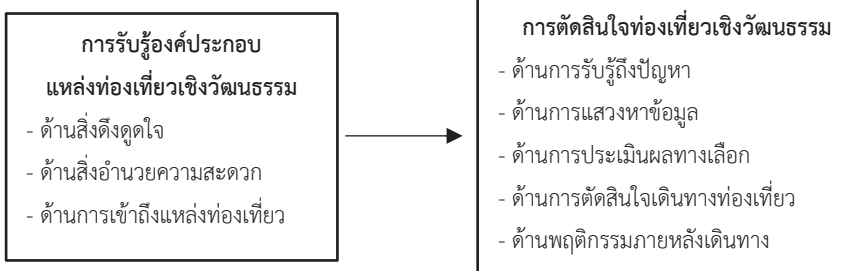
การศึกษาการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยใช้กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคทั้ง 5 ขั้นตอนข้างต้น จะสามารถให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อนำมาใช้พัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพต่อไป

จึงเห็นได้ชัดว่าความเข้าใจเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว ด้วยนักท่องเที่ยวเป็นผู้บริโภคสินค้าทางการท่องเที่ยว การให้บริการทางการท่องเที่ยวที่ตรงตามความต้องการและความคาดหวังแก่นักท่องเที่ยวจะสามารถสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 และสภาวะทางเศรษฐกิจ ทำให้รายได้ที่เคยได้รับการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยลดลงอย่างเห็นได้ชัด จากเดิมในปีพ.ศ. 2561 จังหวัดนครศรีธรรมราชมีรายได้สูงเป็นอันดับสามในกลุ่มการท่องเที่ยวเมืองรอง โดยมีรายได้จำนวน 17,136.5 ล้านบาท ต่อมาในปี พ.ศ. 2562 จังหวัดนครศรีธรรมราชมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 15,630.69 ล้านบาท ในปีพ.ศ. 2563 จังหวัดมีรายได้จากท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 8,141.60 ล้านบาท และ ในปี พ.ศ. 2564 มีรายได้จากท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 2,768.86 ล้านบาท ซึ่งค่านวนเป็นอัตราการลดลงถึงร้อยละ 65.99 (Ministry of Tourism & Sports, 2022) ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงควรเร่งการกระตุ้นและสร้างแรงดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยให้เกิดความนิยมเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชขึ้นอีก ดังนั้น ข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ปัจจัยองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อนำข้อมูลไปใช้สำหรับพัฒนา กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว และการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Zikmund et al., 2013) โดยกำหนดความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 5 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อคัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถามหลัก (Screening Questionnaire) เฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางท่องเที่ยวในอำเภอต่าง ๆ ดังนี้ อำเภอเมือง จำนวน 166 คน อำเภอขนอม จำนวน 23 คน อำเภอช้างกลางจำนวน 2 คน อำเภอท่าศาลา จำนวน 9 คน อำเภอทุ่งสง จำนวน

1 คน อำเภอบพิศำ จำนวน 8 คน อำเภอปากพ้ง จำนวน 2 คน อำเภอพรหมคีรี จำนวน 13 คน อำเภอลานสกา จำนวน 81 คน และอำเภอลิชล จำนวน 95 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งได้สร้างจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างของแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนา รวมไปถึงคำถามเพื่อการคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะข้อคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ และเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนรวม 20 ข้อ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ จำนวน 6 ข้อ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 8 ข้อ และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 6 ข้อ ซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถาม (Chaiyakot, Sakunchannarong & Hemsuwan, 2016; Collier & Harraway, 1997; Rif'an, 2016)

ตอนที่ 3 การตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนรวม 24 ข้อ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้/ตระหนักถึงปัญหา จำนวน 8 ข้อ ด้านการแสวงหาข้อมูล/ค้นหาข้อมูล จำนวน 5 ข้อ ด้านการประเมินผลทางเลือก จำนวน 4 ข้อ ด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว จำนวน 4 ข้อ ด้านพฤติกรรมภายหลังการเดินทาง จำนวน 3 ข้อ ซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถาม (Choovongvan, 2017; Kotler, 1997; Siribucha, 2015)

4. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ การหาค่าความเที่ยง (Validity) ของเครื่องมือโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และลักษณะของภาษาที่ใช้ ผลการวิเคราะห์ค่า IOC มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้อง ไม่ต่ำกว่า 0.5 ในทุกข้อ และได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขตาม

ข้อเสนอแนะไปใช้ในการทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจเท่ากับ .86 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเท่ากับ .67 และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเท่ากับ .72

การตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านการรับรู้ถึงปัญหาเท่ากับ .76 ด้านการแสวงหาข้อมูลเท่ากับ .71 ด้านการประเมินผลทางเลือกเท่ากับ .80 ด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเท่ากับ .76 และด้านพฤติกรรมภายหลังเดินทางเท่ากับ .97

5. การเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้ ใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์โดยแจกผ่านอีเมลและสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เพจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช เพจนครศรีดี เป็นต้น รวมจำนวน 400 ชุด

6. สถิติที่ใช้ในการนำเสนอ วิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 71.5) มีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี (ร้อยละ 47.3) เป็นโสด (ร้อยละ 64) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 40.8) โดยมากเป็นนิสิต/นักศึกษา (ร้อยละ 28.2) ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 -15,000 บาท (ร้อยละ 44.3) และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ร้อยละ 73.3) โดยแสดงผลในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจากผู้ตอบแบบสอบถาม

N=400

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	114	28.5
หญิง	286	71.5
2. อายุ		
อายุต่ำกว่า 20 ปี	26	6.5
20 - 29 ปี	189	47.3
30 - 39 ปี	94	23.5
40- 49 ปี	65	16.3
50 - 59 ปี	24	6.0
60 - 69 ปี	1	0.3
70 ปีขึ้นไป	1	0.3
3. สถานภาพ		
โสด	256	64.0
สมรส	112	28.0
หม้าย/หย่าร้าง	29	7.2
อื่น ๆ	3	0.8
4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	24	6.0
ม.6/ปวช.	83	20.8
ปวส./อนุปริญญา	113	28.2
ปริญญาตรี	163	40.8
สูงกว่าปริญญาตรี	17	4.3
5. อาชีพ		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	113	28.2
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	35	8.8
รับจ้างทั่วไป	40	10.0
พนักงานบริษัทเอกชน	98	24.5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ธุรกิจส่วนตัว	64	16.0
เกษตรกร	35	8.8
อื่น ๆ	15	3.8
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	89	22.3
5,000 -15,000 บาท	177	44.3
15,001-25,000 บาท	100	25.0
25,001-35,000 บาท	23	5.8
มากกว่า 35,000 บาท	11	2.8
7. ภูมิลำเนา		
ภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช	293	73.2
ภายนอกจังหวัดนครศรีธรรมราช	107	26.8

2. การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยแสดงผลในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ	4.15	0.607	มาก
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.15	0.661	มาก
3. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.05	0.634	มาก
รวม	4.12	0.526	มาก

ในภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวไทยมีระดับการรับรู้ด้านสิ่งดึงดูดใจในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ปัจจัยสิ่งดึงดูดใจในข้อแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์สูงสุด รองลงมา ได้แก่ มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อกราบไหว้สักการะและขอพร มีผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ ตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยวมีการรับรู้ว่าจะหวัดนครศรีธรรมราช มีโบราณสถาน โบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าน้อยสุด โดยแสดงผลในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านสิ่งดึงดูดใจ

ด้านสิ่งดึงดูดใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	4.32	0.724	มาก
2. ความน่าสนใจในวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ประเพณี และอาหารพื้นเมือง	4.14	0.657	มาก
3. มีโบราณสถาน โบราณวัตถุที่ทรงคุณค่า	3.94	0.819	มาก
4. มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อกราบไหว้สักการะและขอพร	4.16	0.753	มาก
5. มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย	4.17	0.751	มาก
6. มีผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ผ้ายก ผ้าทอ เครื่องถม เครื่องเงิน	4.16	0.752	มาก
รวม	4.15	0.60	มาก

ในภาพรวม นักท่องเที่ยวมีการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ปัจจัยสิ่งอำนวยความสะดวกในประเด็นความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ที่พักมีหลากหลายและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มีป้ายแสดงข้อมูลต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยวมีการรับรู้ในประเด็นร้านอาหารและเครื่องดื่มมีหลากหลายและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวน้อยสุด โดยแสดงผลในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว	4.39	0.73	มาก
2. สถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	4.10	0.74	มาก
3. ร้านอาหารและเครื่องดื่มมีหลากหลายและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	3.98	0.86	มาก
4. ที่พักมีหลากหลายและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	4.21	0.74	มาก
5. ห้องน้ำมีความสะดวกและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	4.10	0.82	มาก
6. สัญญาณโทรศัพท์มีความชัดเจน	4.06	0.84	มาก
7. มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	4.15	0.79	มาก
8. มีป้ายแสดงข้อมูลต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น แผนที่จุดนำชม ป้ายสื่อความหมาย ป้ายชี้ทางภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.18	0.78	มาก
รวม	4.15	0.66	มาก

ในภาพรวม นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ปัจจัยองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ปัจจัยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในข้อมีป้ายบอกทางตลอดเส้นทางสูงสุด รองลงมา ได้แก่ สามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลากหลายรูปแบบ และสภาพถนนมีความสะดวกสบาย โดยนักท่องเที่ยวมีการรับรู้ในด้านการบริการขนส่งมวลชนน้อยสุด โดยแสดงผลในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. สามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลากหลายรูปแบบ เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ	4.20	0.81	มาก
2. สภาพถนนมีความสะดวกสบาย	4.00	0.73	มาก
3. มีบริการขนส่งมวลชนให้บริการ เช่น รถโดยสารแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์	3.90	0.83	มาก
4. มีป้ายบอกทางตลอดเส้นทาง	4.21	0.75	มาก
5. ป้ายบอกทางชัดเจนเข้าใจง่าย	4.05	0.76	มาก
6. มีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก	3.95	0.86	มาก
รวม	4.05	0.63	มาก

3. การตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวม นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักท่องเที่ยวมีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในระดับสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านพฤติกรรมภายหลังการเดินทาง ด้านการรับรู้/ตระหนักถึงปัญหา ด้านแสวงหาข้อมูล/ค้นหาข้อมูล และด้านการประเมินผลทางเลือก ตามลำดับ โดยแสดงผลในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. ด้านการรับรู้/ตระหนักถึงปัญหา	3.91	.64	มาก
2. ด้านแสวงหาข้อมูล/ค้นหาข้อมูล	3.87	.72	มาก
3. ด้านการประเมินผลทางเลือก	3.85	.75	มาก
4. ด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว	4.15	.83	มาก
5. ด้านพฤติกรรมภายหลังการเดินทาง	3.92	.76	มาก
รวม	3.94	.58	มาก

4. อิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

การวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น จึงได้มีการตรวจสอบในประเด็นของการแจกแจงข้อมูลแบบโค้งปกติ ตามที่ Coakes & Steed (2003) ได้เสนอแนะไว้นั้น จากทฤษฎี the central limit theorem หากจำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอ การแจกแจงของข้อมูลก็จะอยู่ในรูปแบบของการโค้งแบบปกติ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วหากข้อมูลมีมากกว่า 30 ตัวอย่างก็จะสามารถกล่าวได้ว่าข้อมูลนั้นมีการแจกแจงแบบปกติ (Bersenson, Levine & Krehbiel, 2004) เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ใช้ข้อมูลจำนวน 400 ตัวอย่าง จึงอาจกล่าวได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ ข้อจำกัดอีกประการที่สำคัญของการใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณคือมีความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระสูง ที่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF ของตัวแปรอิสระ ผลการวิเคราะห์พบว่า ทุกตัวแปรมีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่ไม่ส่งผลให้เกิดปัญหา Multicollinearity (Hair, Rongle & Sarstedt, 2011)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวกับการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยวิธีสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) พบว่า ในภาพรวมการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดนครศรีธรรมราชในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.660$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจมีระดับความสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.589$) รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($r = 0.530$) และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($r = 0.524$) ตามลำดับ โดยแสดงผลในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ	0.589	0.000	ปานกลาง
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.530	0.000	ปานกลาง
3. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	0.524	0.000	ปานกลาง
รวม	0.660	0.000	ปานกลาง

** $p < 0.01$

ผลการศึกษา อิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบขั้นตอน พบว่า การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 45.6 อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า ตัวแปรด้านสิ่งดึงดูดใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวสูงสุด ($\beta = 0.410$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\beta = 0.286$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\beta = 0.121$) ตามลำดับ โดยแสดงผลในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 อิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการตามลำดับความสำคัญ	B	S.E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	0.777	0.175		4.437	0.000
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	0.396	0.043	0.410	9.193	0.000
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	0.265	0.045	0.286	5.940	0.000
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.107	0.047	0.121	2.272	0.024
R = 0.675 R Square = 0.456 Adjust R Square = 0.452 SEE = 0.43485 Sig = .05					

การอภิปรายผล

การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว และการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งมีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีระดับการรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Collier & Harraway (1997) ที่ได้เสนอองค์ประกอบหลักสามประการสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชม ได้แก่ 1) สิ่งดึงดูดใจของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สามารถจูงใจให้นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้บ่งชี้ว่า นักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ผ่านมา ที่พบว่าจังหวัดมีความโดดเด่นในอัตลักษณ์

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ สถาปัตยกรรม ความเชื่อ และศาสนาเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งชี้ถึงความเป็นมาที่สำคัญของรากเหง้า และความภูมิใจของชาวนครศรีธรรมราช (Panichsamai, 2017) 2) สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยที่สร้างความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งผลจากการวิจัยนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ในด้านความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชสูงที่สุด และ 3) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ งานวิจัยนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ในประเด็นการมีป้ายบอกทางตลอดเส้นทางสูงที่สุด

จากผลการวิจัยในภาพรวม ที่พบว่านักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ถึงองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในระดับมากในภาพรวม และมีการรับรู้ในระดับมากทั้งในด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเมื่อจำแนกเป็นรายองค์ประกอบ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้ที่บ่งชี้ถึงองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีความพร้อมและศักยภาพในด้านการจัดการท่องเที่ยวในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสิ่งดึงดูดใจ เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น เช่น วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม วัดเจดีย์ไผ่ไข่ที่มีชื่อเสียงเรื่องการบนบานศาลกล่าว ประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีแห่นางดาน ศาลหลักเมืองที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นด้วยทรงเหมราชสิลา เป็นต้น (Tepnimit & Wongmontha, 2021) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดอื่น ๆ Sawangkaew (2018) พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เลือกท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีระดับการรับรู้ถึงองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวของตลาดน้ำในระดับมากทั้งในภาพรวม และเมื่อจำแนกเป็นรายองค์ประกอบ เช่นเดียวกันกับข้อค้นพบของ Meenapa (2019) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นในระดับมากเกี่ยวกับองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในภาพรวม และเมื่อจำแนกเป็นรายองค์ประกอบ

นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นมากในทุกด้านโดยเรียงลำดับจากด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมภายหลังจากการเดินทาง ด้านการรับรู้/ตระหนักถึงปัญหา ด้านแสวงหาข้อมูล/ค้นหาข้อมูล และด้านการประเมินผลทางเลือก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotler (1997) ที่แสดงความเห็นว่าผู้บริโภคมีกระบวนการในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่ โดยผ่านการพิจารณาไตร่ตรองจากข้อมูลและสถานการณ์ที่เผชิญในปัจจุบันเพื่อให้สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของตนเองได้ โดยมีกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ด้านการรับรู้/ตระหนักถึงปัญหา ด้านแสวงหาข้อมูล/ค้นหาข้อมูล ด้านการประเมินผลทางเลือก ด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว และด้านพฤติกรรมภายหลังจากซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Inthasang & Boonmasongsung (2019) ในการศึกษาพฤติกรรม และการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงชุมชน บ้านด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Orrungvilai (2019) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีกระบวนการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเมืองรองในระดับมากที่สุด 5 ขั้นตอน

2. การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดที่เสนอว่าปัจจัยหลักสามประการของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจที่โดดเด่น ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง และสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการที่สะดวกสบาย ปลอดภัยระหว่างการเดินทางมาเยี่ยมเยือน (Jittungwattana, 1999) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Arpornpisal (2016) ที่พบว่า การตัดสินใจมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจังหวัดนครปฐมได้รับอิทธิพลมาจากองค์ประกอบการท่องเที่ยว และผลการวิจัยของ Janmuen (2019) ที่ศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน บ่งชี้ว่าองค์ประกอบ

การท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่านส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยได้สอดคล้องกับข้อค้นพบของ Sorasuchart, Panthong & Jantawatcharakorn (2021) ที่พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในบ้านบางเขน กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่า การรับรู้องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งในด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นด้านสิ่งดึงดูดใจ ควรเร่งส่งเสริมให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้นำเสนออัตลักษณ์หรือจุดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์ และแตกต่างไปจากที่อื่น การวางแผนการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้กระจายออกไปเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวในจังหวัดได้ตลอดทั้งปี รวมไปถึงการสร้างสื่อและช่องทางที่ทันสมัยและเข้าถึงนักท่องเที่ยวได้ง่ายเพื่อประชาสัมพันธ์สิ่งดึงดูดใจเหล่านี้ ด้วยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

จากผลการที่ศึกษาที่พบว่า ในด้านสิ่งดึงดูดใจนั้น นักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ในประเด็นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าในระดับน้อยที่สุด จึงควรเร่งส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับโบราณสถานและโบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้มากยิ่งขึ้น

ในด้านการรับรู้ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าร้านอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความหลากหลายและเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นอื่น ๆ ในด้านเดียวกัน ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่มจึงควรเพิ่มรายการอาหารและรายการเครื่องดื่มให้มากยิ่งขึ้นนอกเหนือไปจากเมนูอาหารท้องถิ่นที่ได้รับความนิยม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสเลือกบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีความหลากหลาย

สำหรับการรับรู้ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีบริการขนส่งมวลชนให้แก่นักท่องเที่ยวน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นอื่น ๆ ในด้านเดียวกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการขนส่งมวลชน เช่น รถโดยสาร รถแท็กซี่ รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ควรขยายและปรับปรุงการให้บริการขนส่งให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยว ย่านที่พัก และย่านชุมชนต่าง ๆ

นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยให้ความสำคัญในประเด็นการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวสูงที่สุด ผู้ประกอบธุรกิจทางการท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรส่งเสริมการตลาดและการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางที่ทันสมัยและง่ายต่อการเข้าถึง โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความโดดเด่น ความมีอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ความคุ้มค่าสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว และการสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนเพื่อให้เกิดการบอกต่อ และกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เช่น ปัจจัยทางการตลาด ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาเป็นกลยุทธ์ทางการท่องเที่ยวต่อไป

References

- Andrianto, T. & Bandung, P. N. (2016). The analysis of potential 4A's tourism component in the Selasri rural tourism, Pangandaran, West Java. Retrieved 2020, May 10, from <https://www.researchgate.net/publication/304483661>
- Arpornpisal, C. (2016). The tourism elements influencing the decision to visit historical and cultural tourism destination in Nakhon Pathom Province, In Management science for socially

engagement: Over the three decades of following the mother of the earth.

National academic research conference conducted at the meeting of the Sixth conference, (p. 21). Nakhon Ratchasima; n.p.) in Thai

Berenson, M. L., Levine, D. M., & Krehbiel, T. C. (2004). *Basic Business Statistics: Concepts and Applications*. Upper Saddle River, N.J.: Pearson Prentice Hall.

Chaiyakot, P., Sakunchannarong, N. & Hemsuwan, N. (2016). *The potential of Community Based Tourism: A Case study of Chulabhompattana 10, Betong, Yala*. Retrieved 2022, January 12, from

<http://www.hu.ac.th/conference/conference2016/proceedings/data.pdf> (in Thai)

Choovongvan, W. (2017). *Behavior and motivation affecting a decision making traveling and choosing accommodation of big bike users in Amphur Hua Hin, Prachuapkhirikhan Province*. (Master of Business Administration thesis). Silpakorn University, Graduate School, Program in Business Administration. (In Thai)

Coakes, S. J. & Steed, L. G. (2003). *SPSS: Analysis without anguish: version 11.0 for Windows*. Kyodo: Singapore.

Collier, A. & Harraway, S. (1997). *Principles of tourism*. Auckland: Longman.

Hair, J. F., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2011). PLS-SEM: Indeed a silver bullet. *Journal of Marketing theory and Practice*, 19(2), 139-152.

Inthasang, C., & Boonmasongsung, D. T. (2019). A study behavior and decision of community tourism generation millennials: a case of Dan Kwien village, Nakhon Ratchasima. *Journal of Liberal Arts*

- and Management Science Kasetsart University. 6(1), 1-12.(in Thai)
- Jittungwattana, B. (1999). *Sustainable Tourism Development*. Chiang Mai: Faculty of Humanities, Chiang Mai University. (in Thai)
- The study of 5A's travel compositions that effect cultural tourism decision making in Mueang Nan district, Nan. Retrieved 2022, May 3, from <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/sun17/6114070096.pdf> (in Thai)
- Kotler, P. (1997). *Marketing management: analysis, planning implementation and control*. (9th ed). N. J.: Asimmon & Schuster.
- Matkul, T. (2013). *The Motivations of Thai Tourists to E-sarn cultural Tourism : Case study of Sila-Art Temple (Phu Pha), Chaiyaphum Province*. (Independent Study of Master of Business Administration). Khon Kaen University, Faculty of Management Science, Program in Tourism Management. (In Thai)
- Ministry of Culture. (2012). Types of Cultural Tourism. Retrieved 2022, January 20,from http://www.creativeculturethailand.com/detail_page.php?sub_id=3833 (in Thai)
- Ministry of Tourism & Sports. (2022) Tourism Statistics. Retrieved 2022, May 2, from https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=411 (in Thai)
- Meenapa, S. (2019). *Tourist Attractions and Tourism Motivation Affecting to tourist behavior of Thai tourists travel to Phra Nakhon Si Ayutthaya Province*. (Master of Arts Thesis). Bangkok University, Graduate School, Program in Hospitality and Tourism Industry Management. (In Thai)
- Orungvilai, T. (2019). *Decision-making process in local travel of*

- Ramkhamhaeng University, Faculty of Business Administration, Program in Management. (In Thai)
- Panichsamai, P. (2017). Cultural identity design for sustainable tourism of Tha Pear district, Nakhon Si Thammarat province. (Master of Fine Arts Design ArtsThesis). Silpakorn University, Graduate School, Program in Fine Arts Design Art. (In Thai)
- Rif'an, A. A. (.2016Tourism components and tourists characteristic of Prambanan temple as the world culture heritage site in Yogyakarta, Indonesia. *International Journal of Tourism and Hospitality Study*, (1)1, .1-10
- Saeroji, A., Wijaya, D.A., & Wardani, D. I. W. (2018). A study of Solo's tourism product on potential as Halal tourism destination in Indonesia. *Kasistara*, 8(3), 296-306.
- Sawangkaew, W. (2018). *The Effect of Destination Image, Components of Tourism and Motivation on Thai Tourists' Decision Making to Floating Market : A case Study of Khlong Phra Ong Chao Chaiyanuchit Floating Market, Amphoe Bangbo, Samutprakarn Province*. (Master of Business Administration Thesis). Bangkok University, Graduate School, Program in Business Administration. (In Thai)
- Siribucha, S. (2015). *Factors affecting decision making process towards travelling to Thailand: A comparison between tourists from ASEAN and East Asian countries*. International Business. (Master of Business Administration Thesis). Rajamanagala University of Technology Thanyaburi, Faculty of Business Administration, Program in International Business. (In Thai).
- Sorasuchart, S., Panthong, S., & Jantawatcharakorn, J. (2021). Factors that influence Thai travel's decision in creative tourism at Baan Bangkhen. *Suthparithat Journal*,35(2), 164-178. (in Thai)

- Tepnimit, N. & Wongmontha, S. (2021). Guidelines for potential Promotion of Tourism in Nakhon Sri Thammarat Province. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*. 7(6), 275-286. (in Thai)
- The Nakhonsithammarat provincial office. (2022) *Development Strategy Plan* .Retrieved 2022, January 15, from http://www.nakhonsithammarat.go.th/web_52/person_4.php.(in Thai)
- Zikmund, W., Babin, B., Carr, J., & Griffin, M. (2013). *Business research methods*. (9th ed.) Singapore: Cengage Learning.

ภาคผนวก

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลง

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งบทความตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

ข้าพเจ้า (ผู้ส่งบทความ) ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง อาจารย์ นักศึกษา

หลักสูตร..... สาขา.....

มหาวิทยาลัย.....

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาอังกฤษ)

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

E-mail.....

มีความประสงค์ขอส่ง

บทความวิจัย

บทความวิชาการ

เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งบทความดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่ายังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ลงใน

วารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ในระหว่างการรอตีพิมพ์ หากข้าพเจ้าขอเพิกถอนบทความ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายใด ๆ อันอาจเกิดขึ้น

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ดำเนินการจัดพิมพ์ ตามรูปแบบการเขียนบทความวิชาการที่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำหนดไว้ทุกประการและได้ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดส่งเนื้อหาบทความ จำนวน 1 ฉบับ ให้แก่กองบรรณาธิการวารสาร เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ลงนาม.....ผู้ส่งบทความ

(.....)

หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มุ่งหวังที่จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยครอบคลุมศาสตร์ต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ โดย เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การจัดการ บริหารทรัพยากรมนุษย์ การตลาด คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม สื่อสารมวลชน และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสหวิทยาการจัดการ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก

1. ประเภทของผลงานที่จะพิมพ์

บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษ A4 แนวตั้ง (รวมภาพถ่าย, ตาราง และอ้างอิงด้วย) มีการตั้งค่าน้ำกระดาษ และระยะขอบ ด้านบน 3.5 cm. ด้านล่าง 2.5 cm. ด้านขวา 2.5 cm. ด้านซ้าย 2.5 cm. และมีการจัดรูปแบบ 1 คอลัมน์ เนื้อหาใช้ตัวพิมพ์ TH SarabunPSK ขนาดตามที่กำหนดในแต่ละหัวข้อ และต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารหรือหนังสือใดมาก่อน

2. รูปแบบของการเขียนผลงาน

เพื่อความเป็นมาตรฐานของวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ข้อเขียนที่เป็นบทความที่จะลงพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ **ควรมีลักษณะเรียบเรียงตามลำดับดังนี้**

บทความวิจัย	บทความวิชาการ
➢ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➢ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➢ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➢ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➢ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย	➢ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย
บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้เริ่มต้นด้วยบทคัดย่อที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ (Keyword)	บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้เริ่มต้นด้วยบทคัดย่อที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ (Keyword)

<p>เนื้อหา</p> <p>จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เป็น การเขียนบทความที่ใช้งานวิจัยที่ศึกษาเป็นฐาน ในการเขียน ในเนื้อหาจะประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) บทนำ 2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3) ระเบียบวิธีการวิจัย 4) สรุปผลการวิจัย 5) การอภิปรายผล 6) ข้อเสนอแนะ 7) กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) 	<p>เนื้อหา</p> <p>จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) บทนำ 2) เนื้อหา 3) บทสรุป
<p>References</p> <p>เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หาก เป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็น ภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับ ล่าสุด</p>	<p>References</p> <p>เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หาก เป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็น ภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับ ล่าสุด</p>

3. การอ้างอิงในเนื้อหาและรายการอ้างอิงท้ายบทความ

ใช้วิธีการอ้างอิงตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด แต่ลรายการที่มีการอ้างอิงในเนื้อหา จะต้องมียรายการอ้างอิงที่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ในรายการ หรืออ้างอิง ท้ายบทความ

ทุกบทความไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ รายการอ้างอิงทุกรายการทั้งในเนื้อหา และท้ายบทความ ต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หากเอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาไทย ต้องแปลหรือทับศัพท์แบบถอดอักษร (Transliterate) และให้ระบุท้ายรายการว่า (in Thai)

รูปแบบการลงรายการผู้แต่งอ้างอิงในเนื้อหา

ผู้แต่งคนไทย : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Manlae

ผู้แต่งชาวต่างประเทศ : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Skinner

ผู้แต่ง 2 คน : นามสกุลผู้แต่ง & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Magee &

Kramer (2006)

ผู้แต่ง 3-7 คน : นามสกุลผู้แต่งนามสกุลผู้แต่ง ,..... & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Ardestani, Ferracchiati, Gopikrishna, Redkar, Sivakumar & Titus (2002)

ผู้แต่งมากกว่า 7 คนขึ้นไป : นามสกุลผู้แต่งคนแรก ตามด้วย et al. เช่น Mercer et al ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน เช่น Ministry of Education

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี โดยระบุชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์ ในกรณีที่เป็นกรอ้างอิงเนื้อหาโดยตรง หรือแนวคิดบางส่วน หรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีที่พิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) รูปแบบการอ้างอิงแบบแรกในเนื้อหา มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. (ผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง (เช่น Lertkhai, & Nilakan, 2019, p. 15) กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีที่พิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน (Manlae, 2020)

2. ผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิงอีก เช่น Manlae (2020, p. 14) studied..... กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีที่พิมพ์โดยลงปีที่พิมพ์ไว้ในวงเล็บ Lertkha (2019)

3. การอ้างอิงเอกสารมากกว่าหนึ่งเรื่องของผู้แต่งต่างกัน เรียงลำดับตามอักษรชื่อผู้แต่งคั่นด้วยเครื่องหมาย อัฒภาค (;) เช่น Several studies (Miller, 1999; Shafranske & Mahoney, 1998)

4. ในการอ้างอิงเอกสารแรกในเนื้อหา (โดยที่ไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ) ให้ระบุชื่อเอกสารต้นฉบับและคำว่า “as cited in” ตามด้วยชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิและปีที่พิมพ์ สำหรับการลงรายการอ้างอิงท้ายเล่ม ลงชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิต่างนั้น เช่น Bass. (1985, as cited in Vigoa-Gadot, 2009)

5. การอ้างการสื่อสารระหว่างบุคคลอาจเป็นจดหมายโต้ตอบส่วนบุคคล บันทึก อีเมล กลุ่มสนทนา หรือกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ การสัมภาษณ์หรือสนทนาทางโทรศัพท์ โดยระบุชื่อผู้ที่ทำการสื่อสาร ประเภทของการสื่อสาร และ

เดือน วันที่, ปี ค.ศ. เช่น Lutes. (personal communication, April 18, 2020)
Manlae. (Interview, June 26, 2020)

6. การอ้างอิงเอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อเอกสารหรือชื่อเรื่องแทนชื่อผู้เขียน ถ้าเป็นชื่อบทความ ชื่อบทที่หรือชื่อเว็บไซต์ ใส่เครื่องหมายอัฒภาคคู่ (“ ”) เช่น On free care (“Study Finds”, 2019) หรือ The book college Bound Seniors (2020)

3.2 รายการอ้างอิงท้ายบทความ ให้รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ใช้ อ้างอิงไว้ท้ายบทความ จัดเรียงตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่ง ใช้รูปแบบการลงรายการตามระบบ APA ฉบับล่าสุด ตัวอย่างการเขียน

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง.\ (ปีที่พิมพ์).\ ชื่อเรื่อง\ (ครั้งที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป).\ สถานที่พิมพ์:\ สำนักพิมพ์.
ผู้แต่ง 1 คน	Harris, M. B. (1995). <i>Basic statistics for behavioral science research</i> . Boston: Allyn and Bacon. Suttirat, C. (2010). <i>New Learning Management</i> . Nonthaburi: Sahamit Printing Leasing. (in Thai)
ผู้แต่ง 2 คน	Magee, J., & Kramer, J. (2006). <i>Concurrency state models & Java programs</i> . West Sussex, UK: John Wiley.
ผู้แต่ง 3-7 คน	Ardestani, K., Ferracchiati, F. C., Gopikrishna, S., Redkar, T., Sivakumar, S., & Titus, T. (2002). <i>Visual basic .NET threading handbook</i> . Birmingham. UK: Wrox Press.
ผู้แต่งมากกว่า 7 คนขึ้นไป	Mercer, D. W., Kent, A., Nowicki, S. D., Mercer, D., Squier, D., Choi, W., ...Morgan, C. (2004). <i>Beginning PHP5</i> . Indianapolis, IN: Wiley.
ผู้แต่งเป็นสถาบัน	Office of the National Culture Commission. (1990). <i>Essays on Cultural Thailand</i> . Bangkok: Office of the National Culture Commission. (in Thai)
ไม่ปรากฏ นามผู้แต่ง	<i>The new international Webster’s comprehensive dictionary of the English language</i> . (1998). Naples, Florida: Trident Press International.

ไม่ปรากฏเมืองที่พิมพ์/ สำนักพิมพ์	ให้ใส่ n.p.
หรือไม่ปรากฏ ปีที่ พิมพ์	ให้ใส่ n.d.
หนังสือแปล	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อเรื่อง \ (ครั้งที่พิมพ์). \ ชื่อผู้แปล, \ ผู้แปล) สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.(ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ.XXX (ถ้ามี))
	Stanislavski, K. (2008). <i>My life in art</i> (J. Benedetti, Trans.). London: Routledge.
บทความในหนังสือ	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ใน \ ชื่อหนังสือ \ (ครั้งที่พิมพ์). \ (น. \ เลขหน้าบทความจากหน้าใดถึงหน้าใด).\ \ สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.
	Holland, J. L. (1973). Making vocational choice. in <i>A Theory of Career</i> . (pp. 12-18). New Jersey: Prentice-Hall.
วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อวารสาร, \ ปีที่ (ฉบับที่ ถ้ามี), \ เลขหน้า.
	Manlae, W. (2019). Identity Students of in Information Management Program at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. <i>Journal of Information Science</i> , 36(4), 39-58. (in Thai)
วารสารที่ได้รับการ ตอบรับการตีพิมพ์ และอยู่ในระหว่างรอ ตีพิมพ์ ให้ใช้คำว่า “in press” หรือ “อยู่ ระหว่างการตีพิมพ์” แทนที่ปีพิมพ์	Zuckerman, M., and Kieffer, S. C. (in press). Race differences in face-ism: Does facial prominence imply dominance? <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> .
สารานุกรม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อสารานุกรม. \ เล่มที่, \ น. \ เลขหน้า.
	Bennett, J. M. (1989). Speed reading. <i>The World Book Encyclopedia</i> . 18, p. 774.

นิตยสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปี, เดือนที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อนิตยสาร, \ ปีที่ (ฉบับที่), \ น. \ เลขหน้า.
	Henricus, J. (2011, June). Peace time boom. <i>Business Traveller</i> , pp. 56-60.
หนังสือพิมพ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปี, วันเดือนที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อหนังสือพิมพ์, \ ปีที่(ฉบับที่), \ น. \ เลขหน้า.
	Chuenprasaeng, P. (2010, 11 February). Touch phone and MP3 player in one. <i>The Nation</i> , 20(1513), p. 7A.
วิทยานิพนธ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อวิทยานิพนธ์. \ (ชื่อปริญญา). \ ชื่อมหาวิทยาลัย, ชื่อคณะ, ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชา.
	Jindasu, N. (2007). <i>Public spirit of the students: BanPongThakam School Sung Men DistrictPhrae Province</i> . (Master of Education Thesis). Naresuan University, Faculty of Education, Program in Educational Administration. (In Thai)
การสัมภาษณ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. \ (ปีที่สัมภาษณ์). \ ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์ (ถ้ามี). \ สัมภาษณ์, \ วัน \ เดือน \ ปี.
	Oupadissakoon, S. (1993). Dean of the Graduate School, Kasetsart University. <i>Interview</i> , 8 July 1993. (in Thai)
รายงานการวิจัย	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อรายงานการวิจัย (รายงานการวิจัย). \ สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.
	Jirapanthong, W. (2010). <i>Development of selection model to support higher education (undergraduate programs) using data mining technique</i> (Research report). Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)
เอกสารรายงานการประชุม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ใน \ ชื่อเอกสาร \ ชื่อรายงานการประชุมสัมมนา, \ (น. \ เลขหน้าที่ปรากฏ). \ สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.

	Lichstein, K. L., Johnson, R. S., Womack, T. D., Dean, J. E., and Childers, C. K. (2018) Relaxation therapy for poly-pharmacy use in elderly insomniacs and noninsomniacs. In T. L. Rosenthal <i>Reducing medication in geriatric populations. Symposium conducted at the meeting of the First International Congress of Behavioral Medicine</i> , (p. 145). Uppsala, Sweden: n.p.
เว็บไซต์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อเรื่อง. \ สืบค้น \ ปี, เดือน วัน, จาก \ URL ของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	National Library of Thailand. (2018). <i>NLT smart library</i> . Retrieved 2020, January 2, from https://www.nlt.go.th/th/ . (in Thai)
ยูทูป	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปี, เดือน วันที่เผยแพร่). \ ชื่อเรื่อง. [ประเภทของข้อมูล]. \ สืบค้นจาก \ URL ของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	Apsolon, M. (2019, September 9). <i>Real ghost girl caught on Video Tape 14</i> [Video file]. Retrieved from http://www.youtube.com/watch?v=6nyGCbxD848
สื่อโสตทัศนและสื่ออื่น ๆ	
รูปแบบ	ชื่อผู้จัดทำ (หน้าที่). \ (ปีที่ผลิต). \ ชื่อเรื่อง. \ [ระบุลักษณะของสื่อ]. \ สถานที่ผลิต: \ หน่วยงานที่เผยแพร่.
	Chason, K. W. and Sallustio, S. (2002). <i>Hospital preparedness for bioterrorism</i> [video]. Secaucus NJ: Network for Continuing Medical Education.

4. การส่งต้นฉบับของบทความ ในรูปแบบ file Microsoft Word และ .Pdf ที่ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Kanokwan_jea@nstru.ac.th หรือผ่าน QR Code เท่านั้น

QR cord ส่งบทความวิชาการ

5. สิทธิของกองบรรณาธิการ

ในกรณีที่บรรณาธิการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ตรวจบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการมีความเห็นว่าควรแก้ไขความบกพร่องทางกองบรรณาธิการ จะส่งต้นฉบับให้ผู้เขียนพิจารณา จัดการแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะลงพิมพ์ ทั้งนี้กองบรรณาธิการจะยึดถือความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเกณฑ์

รูปแบบการเขียนบทความวิชาการ
[ชื่อบทความ ภาษาไทย]
[ชื่อบทความ ภาษาอังกฤษ]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³ [ภาษาไทย]
ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³ [ภาษาอังกฤษ]

¹หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

²หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

³หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

[ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ]

บทคัดย่อ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

คำสำคัญ : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Abstract

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Keywords : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

บทนำ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ระเบียบวิธีการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

สรุปผลการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

การอภิปรายผล

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ข้อเสนอแนะ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

References

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
เลขที่ 1 หมู่ 4 ตำบลท่าจิว อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

โทรศัพท์ 0-7580-9845 โทรสาร 0-7537-7650

E-Mail manage@nstru.ac.th